ANUL VI. -No. 19—20
1 şi 15 August 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 19—20.

Cluj, 1 şi 15 August 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

„Democraţia“ şi stăpânirea oraşelor

Cuvântare rostită de d. Prof. A. C. Cuza, în şedinţa adunării deputaţilor de la 24 Iunie 1930

D. V. Toncescu, vicepreşedinte: D-l deputat Cuza are cuvântul.

D. A. C. Cuza, D-le preşedinte, par'că erau înscrişi alţi d-ni deputaţi înaintea mea.

D. V. Toncescu, vicepreşedinte: Era d-l Dr. Pistiner, însă d-sa a renunţat de a mai lua cuvântul la discuţiunea generală.

D. A. C. Cuza, D-l Pistiner, reprezentând o anumită minoritate, ar fi foarte interesant să aud ce spune.

D. Iacob Pistiner, D-v. sunteţi o mai mare minoritate (ilaritate).

D. A. C. Cuza, D-le preşedinte, d-lor deputaţi, nu mă aduce la această tribună desigur nici calitatea raportorului acestui proiect într'un singur articol, întru cât cu d-l raportor al acestui proect, d. D. Ionescu-Botoşani, eu am socotelile mele speciale dela legea spirtului, şi să ştii d-ta d-le raportor, că eu socotelile mele nu le uit. Şi nici, domnilor, legăturile mele cu onoratul guvern nu m'au adus la tribună, întrucât se ştie că eu nu aparţin majorităţii care este, se înţelege, de părerea guvernului în această materie.

Mă deosebesc profund de d-voastră asupra acestui proiect de lege din punct de vedere principal; principiu pe care desigur că guvernul actual, ca şi guvernul viitor al oricărui partid, ca şi guvernul trecut, nu-l împărtăşeşte.

Dar care este principiul? Se vorbeşte necontenit, se invoacă necontenit principiile „democraţiei“, care sunt astăzi la ordinea zilei în această Cameră; şi oricum, în timpurile noastre se vorbeşte necontenit de democraţie.

D. Hegedüs Nandor: Aceasta este baza activităţii guvernului.

D. A. C. Cuza: Eu îmi permit să vă spun că, aşa precum o concepeţi d-v., democraţia este un moft; şi că numai aşa cum o concepem noi din punctul nostru de vedere, democraţia este o realitate; şi am să vă chem la respectarea acestei realităţi.

Domnilor, ce înseamnează democraţie?

Democraţia, în primul rând, este cârmuirea naţiei de către ea însăşi.

Cum se cârmueşte naţiunea aceasta de către ea însăşi? Se cârmueşte prin majorităţi.

Primul drept al democraţiei este fără îndoială, majoritatea.

Mergem mai departe. Majoritatea...

O voce de pe băncile partidului social-democrat: Este autocrată.

D. A. C. Cuza: Autocrată, desigur. Ce înseamnă autocrată? Inseamnă că majoritatea are dreptul şi este ţinută să apere interesele ei; iată principiul dela care purcedem.

D. Hegedüs Nandor: Şi care să sugrume existenţa altora.

D. A. C. Cuza: O sugrumă numai când trece de limitele bunei cuviinţi.

Al doilea principiu pe care se bazează democraţia este munca şi când zic: munca, înţeleg munca productivă. Majoritatea care produce, care reprezintă munca productivă dintr'o ţară, aceea are dreptul să guverneze, să se guverneze pe sine, pentrucă guvernează munca ei şi să guverneze şi pe alţii. Dar, cu atât mai mult, această majoritate muncitoare are dreptul să cârmuiască elementele nemuncitoare, elementele parazitare. Şi, atunci, domnilor, vedeţi dv., că am dobândit două principii esenţiale în materie de democraţie: majoritatea şi munca. Dar mai este încă un principiu, care domină această materie şi care este esenţial. Principiul al treilea, este apărarea ţării. Domnilor, majoritatea, ea singură este capabilă să apere ţara, să apere pământul ei cu tot ceeace se află pe pământul acesta, să apere pământul, cu toate jivinele, cari trăiesc pe pământul acesta.

Prin urmare: majoritate, muncă productivă, apărarea ţării, acestea sunt principiile, cari constituie democraţia.

Să traducem acum această expunere teoretică din limbagiul abstract în limbagiul vulgar, şi să zicem: majoritatea acestei ţări este poporul românesc; el este o majoritate muncitoare, care face toată munca productivă a acestei ţări şi această majoritate productivă mai are încă şi calitatea că este singura putere apărătoare a acestei ţări; cu toate jivinile, cari trăiesc pe pământul ei. Aţi vorbit de impozite? Cum adică, dv. aveţi pretenţiunea să trăiţi pe pământul acestei ţări, şi ca puterea de apărare a acestei naţiuni să vă stea la dispoziţia dv. şi dv. nici măcar să nu plătiţi impozitele cuvenite pentru apărarea avutului dv.? Dar se poate aşa ceva?

D. Hegedüs Nandor: N'am spus aceasta.

D. A. C. Cuza: Prin urmare să revenim. Democraţia înseamnă majoritatea, democraţia înseamnă muncă, democraţia înseamnă apărarea ţării.

Noi, naţiunea română, suntem majoritatea producătoare în această ţară; noi naţiunea română, suntem majoritatea apărătoare a acestei ţări. Că, dacă nu am fi noi, majoritatea românească, acei ţărani, pe cari dv. îi jefuiţi şi îi exploataţi în toate felurile, toată fiinţa dv. nu ar avea nici o posibilitate să existe pe pământul acestei ţări, pentrucă ar năvăli, cine ştie ce alte naţiuni şi cine ştie ce indivizi, ce bolşevici şi cine ştie ce alţi jidani, sub o formă, oarecare, şi ar tulbura existenţa dv. pe pământul acesta.

D. *Iosif Fischer:* Domnule ministru Vaida, tot eu provoc pe domnul Cuza?

D. C. Angelescu, subsecretar de stat la ministerul de interne: Domnul președinte al Camerei conduce dezbaterile. (Protestări pe băncile partidului social-democrat).

D. *A. C. Cuza:* Nu mă întrerupeți, pentrucă tocmai D-voastră sunteți în situația de minoritate parazitară; nu uitați aceasta.

Prin urmare, dacă este vorba de democrație, despre care vorbiți dv. totdeauna eu vă ziv: democrația despre care dv. vorbiți, este un moft, iar democrația despre care vorbesc eu este o realitate. De aceia vă voi chema la respectarea acestei realități, ori de câte ori va fi vorba de democrație, în această onorată Cameră, cât timp mă voi găsi aici.

Odată acestea fiind stabilite, facem un pas mai departe, și zicem: dacă este o majoritate, dacă aceasta este o majoritate muncitoare, dacă majoritatea muncitoare este și majoritatea apărătoarea a țării, fără de care dv. nu ați putea exista pe pământul acesta, această majoritate, incontestabil, ea are dreptul de suveranitate asupra acestei țări. Contestați aceasta? Puteți dv. să-mi contestați mie majoritate, majoritatea muncitoare, majoritatea productivă, majoritatea apărătoare de țară, dreptul meu de suveranitate? Evident că nu.

D-l *Emil D. Fagură:* Atunci, ar trebui ca Dv. să aveți majoritatea aici.

D. *A. C. Cuza:* D-ta ești o minoritate jidănească parazitară și nu stau de voorbă cu d-ta, nu-ți permit să mă întrerupi. (Sgomot).

D. *V. Toncescu,* vice-președinte: Vă rog nu mai întrerupeți.

D. *A. C. Cuza:* Stai acolo unde ești că ești bine până acum, pentru că mâine nu putem ști ce va fi. Atâta-ți spun: fii cuviincios că nu știi ce va fi mâine de capul dumitale.

D-l *Emil D. Fagure:* Când vii la putere? Că te aștept de 40 de ani!

D-l *A. C. Cuza:* Ocupă-te de afacerile dumitale, și lasă-ne pe noi să ne ocupăm de afacerile noastre românești.

D-l *Emil D. Fagure:* Cu seriozitatea cu care te ocupi dumneata.

D-l *A. C. Cuza:* Prin urmare, dacă este incontestabil că națiunea românească este majoritatea, majoritatea muncitoare și majoritatea apărătoare a acestei țări, este incontestabil că națiunea românească are ea singură dreptul de suveranitate asupra acestui pământ. Și domnilor, ea are dreptul de suveranitate asupra pământului întreg, chiar dacă s'au putut strecura unele minorități în unele unghere. Dacă acele minorități sunt leale, le vom respecta, dacă nu sunt leale, le vom reprima. Așa este, și noi nu eșim din regula aceasta.

Prin urmare, dacă noi suntem ceiace suntem, noi avem dreptul de suveranitate asupra țării acestia.

Voci depe băncile majorității: Care noi? D-voastră nu vorbiți în numele majorității.

D-l *A. C. Cuza:* Noi, națiunea românească. Iar eu vorbesc în numele Ligii Apărării Naționale Creștine, care va fi majoritatea parlamentară de mâine... (întreruperi). Da, da, va fi! Fiți liniștiți, eu nu vorbesc în numele majorității d-v. de azi.

Și acum, domnilor, venim la administrația orașelor, în legătură cu modificarea articolului care ni se prezintă.

Domnilor, orașele sunt centre de cultură ale unei națiuni, în orașe se concentrează clasa conducătoare. Cui aparțin orașele, aceluia aparține conducerea culturală economică și politică a unei națiuni...

O voce depe băncile opoziției: Sunt mai multe națiuni în România.

D. *A. C. Cuza:* Dacă e așa; dacă națiunea românească este suverană pe baza majorității, suverană pe baza muncii productive, suverană pe baza apărării țării, atunci este incontestabil, și nimeni nu poate contesta — din această onorată majoritate — că administrația orașelor României aparține națiunii românești, cu drept absolut și că nimeni nu are drept să stăpânească orașele, dar mai cu deosebire nu are drept să cârmuiască orașele, decât reprezentanții națiunii românești.

O voce de pe băncile opoziției: Cum asta?

(Urmează.)

Clientela politică

Când istoricul de mâine va studia imparțial politica internă, din primul deceniu al României întregite, încheiat prin sfârșitul guvernării Maniu-Mihalache, își va rezuma, cercetarea prin cuvintele: rezultat *sub mediocru.*

De ce *sub mediocru,* după așa strălucită isbândă în politica externă?

De ce *sub mediocru,* când România și-a dublat teritoriul; când nu a suferit febra bolșevismului post-belic, cum au pătimit Germania și Ungaria, Bavaria și Italia; când prin înțeleapta măsură preventivă a împroprietăririi, populația rurală, ast-fel liniștită, a muncit și a produs considerabil în acești din urmă zece ani?

De ce *sub mediocru,* când în astfel de împrejurări, cu o țărănime cuminte și harnică, trebuia să pășim din isbândă în isbândă pe treptele consolidării puterilor neamului întregit?

S'a spus că România mare nu a avut norocul oamenilor mari, cum a avut România mică. Afirmația nu-i total lipsită de adevăr; dar nu trebue uitat, că bărbații cari au jucat un rol istoric la pregătirea și înfăptuirea unității naționale, nu au dispărut cu toții la pragul României mari. Unii mai trăiesc și dintre aceștia cei mai mulți au fost activi în viața publică a ultimului deceniu. Totuși pare că o putere misterioasă le-a întunecat prevederea, le-a paralizat energia, făcându-i incapabili să guverneze cu spor țara mărită.

Care să fie cauza neputinței de a așeza viguros și statornic România actuală pe calea unei sănătoase propășiri?

Fără a pierde din vedere nici greutățile lăsate de răsboiu și ocupația germană ori de revoluție în Basarabia, nici rănile adânci ale tratamentului vitreg din toate provinciile alipite, opinia publică simte că adevărata cauză *EFICIENTĂ,* constă într'un vițiu organic al partidelor care ne-au guvernat. Înfipt adânc și întinzându-se ca un cancer în țesăturile structurii de partid, el paralizează funcțiunea normală a vieții de stat. Acest vițiu se chiamă clientela politică, față de care conducerea partidului și-a luat din opoziție angajamente, a căror inexorabilă executare înseamnă sacrificarea intereselor obștești. Nu există o forță mai tiranică, stabilind legături oculte de reciprocități vinovate, impunând plată și răsplată.

Această clientelă, care în timpul opoziției a asudat, amăgind și mințind masele populare, care a suferit în sărăcie și s'a înjosit pe

toate treptele slugărniciei, își cere, ajungând partidul la putere, toate drepturile isvorîte din angajamentele trecutului. Le cere imperios și năvalnic. Biata conducere trebue să cedeze.

Numai ast-fel se menține devotamentul partizanilor; numai ast-fel se obține disciplina de partid. Cum viața partidului se asigură prin devotamentul aderenților, a rezista poftei lor, care crește mâncând, înseamnă a încerca o sinucidere de partid, ceia ce nu poate concepe „șeful", cum nu înțelege muritorul de rând a atenta la propria-i existență. Spre a evita asemenea desnodământ fatal, partidele se tîrăsc mai departe în viața publică, roase de cancerul clientelii lor. „Șeful" apare în postura unui debitor prăpădit, hărțuit în fie-ce clipă de niște creditori îndrăsneți, lacomi și îndărătnici, amenințători și gata de șantaj.

Obligațiile, consimțite în opoziție, trebue executate fără zabavă și fără murmur, pentru-că au drept fundament incontestabil reciprociați inavuabile, complicități și incorectitudini, cari toate se resolvă prudent și discret în familia partidului, ajuns stăpân pe bugetul statului. Incepe căpătuirea din avutul public, săvârșită sub forme mai mult sau mai puțin mascate, la umbra legii sau în dispreţul legii, așa cum vor dicta necesitățile, împrejurările, relațiunile multiple și complicate dintre client și patron. Această apucătură constitue primul comandament de conduită al partidului ajuns la putere: *„ai noștri" trebuesc cu ori-ce preț pricopsiți.*

In acest scop se deschide larg visteria statului: se creiază instituții și funcțiuni nouă și absolut inutile, se înființează misii și comisii, se dublează numărul funcționarilor la posturile inamovibile, se comercializează avuțiile statului și comunelor, se calcă procedura se violează legea contabilității publice la licitații aducătoare de grase câștiguri, se inventează instituții autonome, toate deficitare, spre a li se înfunda consiliile de administrație cu partizani politici. Fie ei, certați cu justiția, fie trădători ori spioni, pecetluiți ca atari din răsboiul de întregire a neamului, fie incapabili, fie trântori sau analfabeți: nimic nu oprește cârmuirea partidului ajuns la putere să-și căpătuiască rapid și îmbelșugat clientela politică, pe „ai noștri". Tot belșugul ce potolește lăcomia și rapacitatea clientelii, curge, bine înțeles, din banul public, adică din munca grea și strâmtoarea crescândă a bietului contribuabil. Acesta este adevărul, pe care nici unul din partidele, cari au guvernat România întregită în primul ei deceniu, nu-l poate contesta, pentru-că fie-care din ele își are clientela politică de satisfăcut.

Cercetătorului imparțial al acestor timpuri de mizerie generală, i se oferă spectacolul revoltător al cumularzilor, înotând în toate bunătățile traiului și sfidând cu grosolana obrăznicie a parvenitului mulțimea românească, suferindă sub greutatea birurilor și lipsită de putința de a-și mai câștiga pâinea zilnică în criza actuală, cauzată în primul rând de risipitorii banului public.

Iată oglinda situației la sfîrșitul guvernării Maniu-Mihalache, cari au împins la ultimele consecințe teoria *clientelii politice,* când au degradat Parlamentul la o turmă de aderenți fără glas, slugoi îmbogățiți și împodobiți cu zgarda demisiilor în alb.

Așa fiind, cine mai poate contesta, afară de ghiftuiții partidelor, că steaua partidelor apune în anul 1930?

I. C. CĂTUNEANU.

Pe zidurile Capitalei a fost afișat următorul apel, pe care-l reproducem:

Legiunea „Arhanghelul Mihail"

„GARDA DE FER"

Un Apel și un avertisment

ROMÂNI DIN CAPITALĂ,

Marșul „Gărzii de Fer" care trebuia să aibă loc în Basarabia a fost oprit. Inamicii unei Românii sănătoase și puternice au triumfat. Jidănașii din Sărindar, dela *„Lupta"*, *„Adevărul"*, *„Dimineața"*, acești otrăvitori ai sufletului românesc, de o lună de zile *amenință*, de o lună de zile *insultă*, de o lună de zile ne *pălmuesc* sufletele, aci la noi acasă.

Din căpușe înfipte în sânul acestei nații, s'au transformat în monopolizatorii înțelegerii intereselor superioare ale Patriei și cenzuratorii nepoftiți ai tuturor actelor de guvernământ.

La Turda au cerut guvernului să ne oprească demonstrația sub motiv că se aprinde Ardealul; *La Cahul*, că se începe revoluția în Basarabia; *La Galați*, că se vor naște măceluri și pogromuri.

Pretutindeni au rămas niște provocatori ordinari, Legiunea păstrând o ordine și disciplină desăvârșită

Astăzi ne îndreptăm spre Nistru pentruca *să întoarcem Basarabia cu fața spre București.*

Dar acestor mercenari ai comunismului, nu le convine aceasta.

Basarabia trebuie să rămână pradă bolșevismului și să privească către Moscova, pentruca ei să continue a teroriza cu provincia dintre Prut și Nistru întreaga politică a României.

ROMÂNI,

Politicianismul venal și pervers, acest putregai care ne infectează viața, îi secundează din calcul meschin de interes electoral și dintr'un înjositor spirit de servilism, în opera lor de desmembrare a țării și înstreinare a pământului nostru strămoșesc. Spirit și calcul care au dat România de 60 ani încoace pe mâna tuturor veneticilor de peste hotare.

Priviți!... se mișcă astăzi mucenicii din Maramureș și Bucovina. Iși plâng pe drumuri amarul de robire în care i-a aruncat ticăloșia tuturor conducătorilor de țară, nu pentrucă i-ar fi uitat, ci pentrucă i-au vândut.

Nu vi se pare cel puțin straniu că nu sa găsit un singur glas în această țară care să vină cu un cuvânt de mângăere pentru ei? Și nu vi se pare cel puțin o nerușinare a reduce toată chestiunea din Maramureș la „instigatorii" Neculai Totu și Dănilă? Ei sunt vinovații? Dar politicianismul care a înșelat în fiecare zi de 12 ani, nu este vinovat? Dar sutele de mii de venetici, Jidani, cari au venit peste capul lor ca lăcustele să le ia pământul rămas dela strămoși și să-i robască, aceștia nu sunt instigatori și provocatori? Dar domnii din Sărindar, cari necinstesc mândria noastră de stăpânitori în țara aceasta, aceștia nu sunt provocatori?

ROMÂNI,

Iată un exemplu tipic din care se poate vedea, adevărata cauză a „desordinelor“ din Bucovina și Maramureș.

„Universul“ din 17 Iulie 1930 publică următoarea statistică. *La Cernăuți:* copii în vârstă de școală curs primar: *12.277* din care români (băeți și fete) *3378*, iar restul de *8825* streini. Ce dovadă de copleșire a elementului românesc din nordul țării mai doriți? Unde voiți să fugă din fața acestei năvale uriașe și ucigătoare sufletul neamului românesc? I-l bârfiți și î-l loviți și-l ofensați, că s'ar ridica pentru pâne și „situația economică proastă“, când în realitate el se înalță cutezător, să apere ființa românismului la granița de nord. Pentru ce nu s'a găsit nici un bărbat politic să-I spuie Majestății Sale adevărul:

MĂRIA TA,

Nenorociții aceștia nu cer pâne. *Cer dreptate*! Cer eliberarea sufletului românesc care trage să moară înăbușit în Maramureș și Bucovina. Cer măsuri în contra sutelor de mii de jidani, ghiftuiți, rotunzi și albi ca viermii, care-i sfidează în fiecare zi în sărăcia lor, subt protecția tuturor autorităților românești.

Desigur, știu ei bine, domnilor ziariști, că nu prin manifestări violente vor putea rezolva o asemenea problemă, dar, ajunși la limita de pe urmă a răbdării, ei vor să impună *o conducere românească României;* să forțeze legiferare românească: legi de protecție a elementului românesc în România.

DOMNILOR DIN SĂRINDAR,

Poate voiți ca prin insulte neîncetate cu care răniți sufletele românești să mă vedeți într'o bună zi în fruntea sfinților răsculați din Maramureș? Să știți că în clipa aceea v'a sunat ceasul și v'a sunat și scândura!

In orice caz, dacă legile vi se par insuficiente, ca să vă poată domoli, eu vă declar că am destulă putere pentrucă să vă pun la locul vostru și să vă fac să înțelegți în ce țară trăiți.

Dacă nu vă liniștiți, voiu chema în contra voastră, tot ce este viu în țara asta, hotărât să lupt prin toate armele pe care mi le va pune le dispoziție mintea.

ROMÂNI,

O*Românie-Nouă*, nu poate eși din culisele partidelor, după cum *România-Mare* n'a eșit din calculele politicianilor, ci de pe câmpiile dela Mărășești și din fundul văilor bătute de grindina de oțel.

O *Românie-Nouă*, nu poate eși decât din luptă. Din jertfa fiilor săi.

Deaceea *nu politicianului* mă adresez astăzi. Ci Ție *Soldat. Inalță-te. Istoria te chiamă din nou! Așa cum ești Cu mâna ruptă. Cu piciorul frânt. Cu pieptul ciuruit.* Lăsați-i pe neputincioși și pe imbecili să tremure.

Voi dați lupta cu bărbăție.

In curând *„Garda de Fer“* vă va chema la o mare întrunire în *București. întru apărarea maramureșenilor.*

Copiii lui Dragoș-Vodă și a *Bucovinenilor, fiii lui Ștefan cel Mare și Sfânt.*

Scriți pe steagurile voastre.

Străinii ne-au copleșit.

Presa ne otrăvește.

Politicianismul ne omoară.

Sunați din trâmbițe alarma.

Sunați din toate puterile.

In clipa când dușmanii ne copleșesc și politicianii ne vând, Români strigați cu înfrigurare ca pe potecile munților în ceasurile de furtună:

Patria! Patria! Patria!

CORNELIU ZELEA-CODREANU,
șeful Legiunii

Singurul mod pentru rezolvirea problemei „antisemite“ în România

O privire pe harta demografică ne arată, că din întreg poporul evreesc al globului, cca. 80 % se găsesc așezați în masse compacte în Polonia, Ucraina și dela războiul mondial încoace în România — Ardeal, Bucovina, Moldova și Basarabia, — năpăstuind aceste provincii ale țării noastre, în timpul războiului în urma crâncenelor lupte din Galiția, iar după războiu în urma pogromurilor din Ucraina.

Povara acestui popor improductiv se resimte la noi acum în criza economică în care se zbate țara, mai pronunțat ca oricând, crescând și ea în raport cu creșterea mizeriei.

In țara noastră există prin urmare — oricât n'am dori-o — deschisă problema evreească, ce în alte țări — neexistând cauza care produce efectul, anume mișcările „antisemite“, — nici nu se poate concepe.

Rezolvirea acestei probleme devenită în România — cum vedem — acută, nu mai poate suferi întârziere, căci altfel peste câtiva ani ne vom pomeni și noi cu pogromuri.

Rezolvirea ei stă nu numai în interesul Românilor, al poporului autohton, ci tot atât de mult și în interesul Evreilor cetățeni formali ai acestei țări de dinainte de războiu.

Prin esmiterea de comisari guvernali, anchete sterile, ridicarea agitatorilor creați ad hoc ca țapi ispășitori și prin inchiziția elementului românesc băștinaș, nu se va rezolvi nicicând această chestiune. Ea nu se va rezolvi câtă vreme cauza efectului nu se va delătura.

Or, dacă guvernele vor sta și pe viitor cu mâinile încrucișate, privind din fotoliu, nepăsător, ocuparea țării, îndeosebi a orașelor noastre de către străini, în special Evreii, cari descalecă aci zilnic, fără a fi puși la întrebare o singură dată de vre-o persoană oficială, vom ajunge în mod *firesc* la surprize neplăcute înlăuntru și nedorite în afară de granițele țării.

Ca să înceteze în sfârșit această stare de lucruri dăunătoare intereselor țării, este *dator* guvernul, să introducă fără amânare un *„control general al populației“*, la orașe și sate de o potrivă, pe întreagă țară, riguros executat de către *Comisii* de încredere formate — în orașe, pe circumscripții, control îndreptat contra tuturor străinilor cari nelegal sau fraudulos au intrat și se țin în țară, cercetând aceste comisii toate cartierele din casă în casă, făcând inspecții și pe terenuri, cum a făcut câțiva ani mai 'nainte și Cehoslovacia; și apoi este guvernul în senzul dreptului public și cel internațional, cum și a tratatelor de pace, în drept, iar pentru noi, dator, ca după expirarea unui termen acordat pentru repatriere, să expulseze pe toți nepoftiții — fie Evrei, Unguri, Ruși, Bulgari invadați aci în timpul războiului, cum — și de atunci încoace, timp de 16 ani, — care balast această țară, *Canaanul sărăcit*, nu-l mai poate suporta.

Astfel înlăturându-se *cauza* antisemitismului, se va așeza și acesta dela sine.

Am dori însă să vedem, care *„guvern de partid“*, sub obiecțiunea sofistică, „ce va zice străinătatea“, cu un ochiu ațintit spre voturile electorale evreești și mi-

noritare în general — adică spre slănină, — ar avea curajul să-și împlinească această elementară, firească și patriotică datorie.

Dacă presa adevărat românească ar îmbrățișa această idee, ne vom găsi destui oameni încă pătrunși de binele țării, cari am fi gata să elaborăm un proect de executare potrivit, legal, dar necrutător, iar înregimentați în *comisii mixte*, compuse din persoane oficiale și civile, să colaborăm de comun, cu toată abnegațiunea, cu tot sacrificiul de timp și muncă în mod cinstit și gratuit, pentru purificarea și descongestionarea populației de sub povara apăsătoare; în câteva luni ajungând astfel la o ușorarea economică și financiară și prin aceasta la liniște între popoarele țării.

A sosit timpul, ca dela teorie și filosofărie sterilă să se treacă odată la un început *real*, care ar fi cel propus mai 'nainte, — sau poate altul și mai practic.

Cei cu puterea în mână — presa adevărat românească în general, apoi Liga Apărării Naționale Creștine, în frunte cu președintele ei dl. *Cuza*, cum și deputați și senatori cu dragoste de țară sunt chemați și datori ca prin Parlament și afară de Parlament să pretindă guvernului deschis și fără șovăire, la nevoe mergând chiar până la treptele Tronului, ca să se treacă după 16 ani de administrare subredă, prin care toată drojdia din lume s'a strecurat între hotarele țării noastre, *la fapte*, la curățirea parazitilor — fie Evrei, Unguri, Ruși, Bulgari s. a. — invadați aci în timpul răsboiului și de atunci încoace, trăind pe spinarea, după truda Românului producător.

Nu e vitejie, ci mai mult o rușine să bați cu legiunile de jandarmi, bieți Români, oropsiți, cum s'a mai bătut și invalizii de răsboiu, — totatunci înplântând însă adânc capul ca strutul în nisip, de groaza de a se uita drept în fața problemei „antisemite“ și a rezolvirei ei practice, fructuoase, așa cum o cer împrejurările speciale din țara noastră.

Guvernului șovăelnic, să-i impună cei cari au cuvântul, ca să pună în sfârșit, guvernul, mâna pe partea mai grea a chestiunei pe *„acțiunea de purificare“, căci în aceasta constă rezolvirea problemei antisemite, nu în a maltrata poporul românesc!*

S. BRÂNDUȘA,
Colonel inv. de răzb.
— Cluj. —

Netrebnicia Guvernului Maniu

Aceasta netrebnicie a omului care a amăgit pe aceia ce și-au pus încrederea în el, rezultă din următorul articol ce reproducem din *Gazeta Maramureșană*, Anul XI, No. 29 din 17 Iulie 1930, ce apare la Sighet sub conducerea preotului *Ion Bârlea*, care ca mulți alții a avut sufletul curat să creadă în cuvântul dulceag, căptușit cu minciună și fățărnicie, al lui Iuliu Maniu.

Iată textul articolului:

„PIEIREA MARAMUREȘULUI.

Nu exagerez, când am pus titlul atât de tragic, ci confirm o stare de lucruri, cari perindându-se dup'olaltă în timpul imperiului român, par'că ne dă dreptul, ca să strigăm lumii întregi: *e sortit Maramureșul să piară.*

Indată la preluare, își pierde teritorul său geografic. Doue părți din județ sunt descopciate, cari natural gravitau spre Sighet. Imediat s'a resimțit o apăsare grea peste pulsația vieții, care nu va dispărea poate, niciodată. Am rămas fără cale ferată, izolați ermetic. Singura eșire spre Ardeal, șoseaua ce duce peste vârful muntelui Gutâi.

Au urmat apoi formarea diferitelor guverne, cari toate promiteau o deosebită grijă pentru Maramureș, care a fost nedrept fărimițat și peste toate este ținutul cel mai sărac și nenorocit. Toate au rămas mincinoase. Nimic nu ne-au făcut. Mizeria în loc să dispară ni s'a adăogat pe zi ce urma. O singură putere politică ni-a rămas, care promitea sanarea stării economice și ridicarea Maramureșului pe toate căile posibile și aceasta putere reședea în marea personalitate a domnului Maniu, care pe timpul opoziției, secondat de stâlpii politici ai Maramureșului în frunte cu fostul deputat și actualul prefect Dr. Gavrilă Iuga promitea că va reînvia Maramureșul la o adevărată viață pe toate terenurile.

Cu șirele prezente nu vreau să fac politică, nu critizez pătimaș, cum știu oamenii orbiți de patima politică să facă, ci sunt glasul Maramureșului, care judecând, după semnele ce se perindă, își vede săpată groapa pieirei și strigă înc'odată înainte ce îi s'ar înăbuși glasul.

Nu voiu număra pe rând toate desiluziile ce au urmat, voiu aminti numai cele principale, cari ne-au deschis o rană sângerândă, care ne sfârșește. Acestea sunt: chestiunea composesoratelor, reforma agrară, desființarea regiunei silvice și sediul episcopiei greco-catolice.

Averea composesoratelor, care se irosește pe zi ce merge, a fost obiectul predilect, cu care s'a ocupat în repețite rânduri în parlament actualul primministru, promițând, că va deslega această problemă pentru salvarea Maramureșului.

Reforma agrară atât de păcătos aplicată în Maramureș, încât se revoltă simțul adevărat omenesc și românesc, continuă să sfideze și pe mai departe dreptatea socială.

Pe lângă acestea Mraamureșul a primit recent lovituri, cari îl nenorocesc îl zdrobesc deadreptul, încât rămâne tâmpit, și aiurit. Nu știe ce să mai gândească. S'au conjurat să extirpeze Maramureșul?

Prima lovitură e desființarea regiunei silvice. Zădarnice au fost protestele, memoriile, strigătele desperate în casa țării! S'a dat ordin, să se ia jos tabla de pe palatul regiunei silvice. Voi maramureșeni, dacă veți avea treburi silvice, alergați la Cluj, că e cale numai de un pas.

Altă lovitură care ne-a perforat inima e: hotărârea dlui Maniu de-a așeza sediul episcopiei greco-catolice la Baia-Mare.

Cuvântul său s'a rostit în fața comitetului care a fost primit în audiență în zilele trecute. Zădarnice au fost toate protestele și argumentele. Li s'a răspuns: cele spirituale, poate așa pretind, însă cele temporale altcum dictează.

Hotărât n'avem noroc. Ni-e sortită pieirea. Insă sperăm că Maramureșul va ști reacționa. Semnele deja se arată. Și, când vom fi socotiți desființați, atunci se va trezi tot moroșanul, și-și va cere dreptul său cu atâta putere, încât nu va exista putere omenească să nu-i împlinească pretenziunea lui dreaptă.

Și în mijlocul acestor nenorociri, ne gândim la cuvântul aceluia, care azi deține frânele guvernării în mână, care înaintea delegației Maramureșului a promis solemn, că în privința sediului episcopesc, va decide conform intereselor bisericei și după dorința corului episcopesc. Ori, corul episcopesc a decis, ca reședința episcopiei greco-catolice de nord să fie Sighetul, și chiar și nunciatura apostolică, reprezentanța Vaticanului, încă este de aceasta părere, cu toate acestea interesele temporale au prevalat celor eterne și au apăsat cumpăna pentru Baia-Mare.

Pierzând încrederea în oameni ne rămâne în Cel de sus, care ne va ajuta. *Pr. ION BÂRLEA.*

Pentru domnii Miniştri de Interne şi Justiţie.

Intrebăm pe Dnii Miniştri Vaida şi Iunian, pentru care motiv legal s'au arestat preoţii Andrei Berinde şi Dumitrescu din Borşa? Oare parchetul de Sighet, dacă avea vre-o lămurire de obţinut de la cele două feţe bisericeşti, nu putea face cercetarea lăsând pe cei doi slujitori ai Altarului liberi? Când au înaltă misiune sufletească legată de slujba lor şi de un domiciliu fixat prin funcţiunea lor, pentruce au fost arestaţi, contra ori-cărui principiu de procedură? Pentru-ce Domnule Iunian, care ai învăţat dreptul? Nu pun aceasta juridică întrebare precisă Dlui Vaida, care a învăţat medicina. Aceasta în ce priveşte procedura.

In ce priveşte vinovăţia, ce le-o aruncaţi în spate, vă întreb: sînt oare vinovaţi cei doi preoţi, unit şi ortodox, că, de la casa unui Jidan pornind, a cuprins focul, prin bătaia vîntului, întreg satul jdovesc Borşa, din care nu a mai rămas românesc de cât numele şi mizeria bieţilor ţărani autohtoni alungaţi de Jidani cotropitori şi cămătari din vechile lor aşezăminte părinteşti?

Unde le este vina? Că vor fi îndemnat când-va pe ţăranii români să nu bea horinca (rachiul) otrăvitoare din cârciumile Jidanilor, cari întind zilnic acest viţiu în populaţia Maramureşului? Asemenea îndemnuri ori cât ar fi preţioase, nu sînt suficiente Dlor Miniştri. Ar trebui ca Dv, printr'o politică de stat, să zădărniciţi opera de alcolizare şi deci stîrpire a populaţiei noastre săvârşită metodic şi diabloic de către Jidovi din Maramureş.

In consecinţă cerem ca imediat să fie liberaţi din închisoare preoţii Dumitrescu şi Andrei Berinde; iar guvernul Maniu să ia măsuri drastice pentru conbaterea alcoolismului şi cămătăriei precum şi pentru încetarea exploatării cumplite a muncii ţăranului român, fapte incontestabile cari au adus mizeria generală provocată de Jidani, în cele trei hipostaze: de *cârciumar*, de *cămătar* şi *exploatator de păduri*.

I. C. CĂTUNEANU

Mari adunări ale L. A. N. C. în jud. Câmpulung

GRANDIOASELE MANIFESTAŢII PENTRU M. S. REGELE CAROL AL II-LEA — IN ORAŞELE VAMA ŞI CÂMPULUNG MOLDOVENESC. — PESTE 10.000 PARTICIPANŢI. — MULŢIMEA INFEREAZĂ LIPSA DE PATRIOTIZM A AUTORITĂŢILOR IN FRUNTE CU PREFECTUL PĂCURARIU „CALIACRA". — CUVÂNTĂRILE. — TELEGRAME DE OMAGIU ŞI MOŢIUNEA CĂTRE M. S. REGELE. — AUTORITĂŢILE PROVOCATOARELE DEZORDINELOR. — URALE ŞI TELEGRAME PENTRU D-NII: A. C. CUZA ŞI CORNELIU ZELEA CODREANU. — TELEGRAMA RĂSPUNS A M. S. REGELUI. — MINCIUNILE ZIARELOR JIDOVEŞTI ŞI JIDOVITE: „DIMINEAŢA"... ETC... ETC...

Duminecă (S-ţii Petru şi Pavel) 29 Iunie a c. a avut loc în Vama *o mare adunare a L. A. N. C. cu* delegaţi din întreg judeţul Câmpulung.

Dimineaţa, membrii-luptători în frunte cu distinşii oaspeţi-preoţii: *Andrei Berinde* şi *Ioan Dumitrescu*, studenţii *Const. G. Dănilă* şi *Ioan Metea*, sosiţi cu o zi înainte dintr'o excursie făcută la Iaşi, au asistat la serviciul divin oficiat de părintele *Văcăreanu*. După terminarea serviciului, numitul preot a fost invitat de o delegaţie a Organizaţiei să oficieze un Te-Deum pentru M. S. Regele Carol II.

Sf. Sa însă a refuzat înlocuind acest Te-Deum cu cetirea a câtorva rânduri referitoare la Proclamarea M. S. publicate în M. O. al Judeţului.

Mulţimea, care aştepta în curtea bisericii, a fost indignată de acest procedeu care dovedeşte complect lipsa de patriotism a numitului preot.

Au vorbit în curtea bisericii vrednicii preoţi: *A. Berinde* şi *Ioan Dumitrescu* despre deosebita importanţă a marelui eveniment al proclamării M. Sale. La terminarea acestor cuvântări pline de înflăcărare patriotică, în clipele când clopotele Lăcaşului Sfânt de Inchinare sunau îndelung, iar Arcaşii-gornişti sunau Rugăciunea, Poporul emoţionat şi-a ridicat ochii spre Cel Atot Puternic rostind cu evlavie într'un singur glas „Dumnezeu să ni-l ţie".

A mai vorbit stud. *C. G. Dănilă* despre „Biserica naţională în slujba Neamului". D-sa aminteşte în icoane fugare povestea tristă a înfiripării Neamului Românesc. D-l. *Gr. Berciu*, învăţător şi secretarul Org. Jud., terminând cuvântările, zice că L. A. N. C. apărătoarea de Credinţă Rege şi Neam înţelege să-şi deschidă adunarea după ameazi — în care se va vorbi şi se va vedea ce-i de făcut cu toate necazurile şi păsurile poporului, cu Rugăciuna către Dumnezeu şi dragostea de Rege. Deaceea ,după frumoasele cuvântări de mai înainte, urmează o manifestaţie de credinţă, supunere şi dragoste pentr uM. S. Regele Carol al II-lea.

Arcaşii se înşiră în coloană. Iar la sunetul gorniştilor-arcaşi vămeni şi câmpulungeni sosiţi anume pentru manifestaţie, pornesc în pas de defilare având în frunte steagurile L. A. N. C. înfrăţite cu ale Arcaşilor. Urmează un imens convoiu de manifestanţi. Răsună munţii de uralele pentru Rege, Ţară şi Popor. In tot parcursul străzii principale din Centrul oraşelului. Manifestanţii în număr de câteva mii, sunt stăpâniţi de cea mai

desăvârşită ordine şi disciplină. Toată suflarea e îmbrăcată în haine de sărbătoare. Numai autorităţile n'au ştiut să-şi facă datoria — arborând aşa cum s'ar fi căzut — steaguri treicolore.

Au fost şi chipuri cari nu s'au descoperit în faţa simbolului scump al Ţării... Aceştia sunt jâdanii.

După ameazi au urmat cuvântările ţinute pe o vale largă lângă apa Moldovei. Dl advocat *Lazăr Saghin*, preşedintele Org. jud. deschide adunarea salutând în primul rând pe distinşii oaspeţi preoţi şi studenţi. D-sa arată scopul adunării. Poporul, zice D-sa, este stors de cea din urmă vlagă din cauza tuturor neajunsurilor, birurilor, dar mai ales din cauza cametei criminale practicată în primul rând de jidani. Trebuie curmat acest rău fără de seamăn care duce la sapă de lemn norodul.

Urmează apoi părintele *A. Berinde* care arată groaznica primejdie a puhoiului jidovesc, toate imoralităţile, sectele rătăcite iscodite de jidani, şi chiamă la înfrăţire pe toţi Românii şi Creştinii în crunta luptă cu balaurul cu mii de capete.

Părintele I. Dumitrescu tâlmăceşte învăţăturile criminale ale Talmudului iidovesc. Sf. Sa arată crimele şi tâlhăriile pe cari le comit zilnic aceşti vagabonzi în comerţ, industrie şi în politica judeizată a partidelor îngenunchiate hidrei jâdoveşti. Cheamă toţi Românii la luptă, căci Ceasul dezrobirii e aproape!

Stud. *Const. G. Danilă*, arată vitejia străbunilor noştri, vitejie care trebuie în aceste vremuri de grea încercare, s ăînsufletească toţi Românii. Fetele noastre tinere, zice D-sa, sunt slugile jidanilor, cari după ce le necinstesc le alungă pe drumuri. Aceste fete bolnave întemeiază apoi la întoarcerea lor în satul lor, căsnicii nefericite. Jâdanii, zice mai departe D-sa, sunt numai distrugători a tot ce este creştinesc". Aţi văzut o singură fântână săpată de aceşti paraziţi?" Ei nu muncesc, ci trăesc pe spinarea muncitorilor creştini!

Dl. învăţător *Grigore Berciu*, arată obrăznicia jidanilor a căror îndrăzneală a trecut de marginile răbdării. Toate partidele sunt în slujba jâdanilor. Ele nu fac nimic pentru popor. Dovadă Parlamentul care a fost de curând închis, a ticluit şi votat puzderie de legi, dar legea cametei şi a Creditului agricol n'a votat-o, fiind că nu le convine jâdanilor. Citeşte apoi următoarea Telegramă şi Moţiune:

MAJESTĂŢII SALE REGELUI CAROL AL II-LEA BUCUREŞTI.

Liga Apărării Naţionale Creştine a judeţului Câmpulung Moldovenesc care reprezintă masele populare depe aceste meleaguri, constatând cu profund regret lipsa dela datorie a autorităţilor din fruntea judeţului, a luat iniţiativa şi a convocat pentru Duminecă 29 Iunie 1930 o mare adunare în oraşul Vama manifestând cu deosebită simpatie împreună cu Organizaţiile arcăşeşti pentru Majestatea Voastră care manifestaţie a fost prourmată Luni 30 Iunie în oraşul Câmpulung.

Cu această ocazie Muntenii creştini Vă aduc cele mai profunde omagii de supunere şi credinţă.

Preşedintele Ligei
Advocat *Lazăr Saghin.*

Această telegramă este primită cu vii şi îndelungate aclamaţiuni.

Domnului A. C. CUZA, preşedintele Suprem a L. A. N. C.
IAŞI.

Românii din judeţul Câmpulung Moldovenesc întruniţi Duminecă 29 şi Luni 30 Iunie în mari adunări în oraşele Vama şi Câmpulung urează marelui apostol al Neamului viaţă lungă şi biruinţă imediată în lupta pentru România. Românilor.

Preşedinte
Advocat *Lazar Saghin*

Căpitanului
CORNELIU ZELIA CODREANU
Căminul Cultural Creştin
IAŞI

Din marile adunări ale Ligei ţinute Duminecă la Vama, Luni la Câmpulung. Muntenii luptători Vă urează izbândă în atacul hotărâtor care este aproape.

Preşedinte
Advocat *Lazar Saghin*

Luptătorii cauzei naţionale sunt îndelung aclamaţi...

Adunarea se termină dupăce Sf. Sa Părintele I. Dumitrescu ia tuturor următorul

JURĂMÂNT:

„Jurăm pe Sfânta Cruce că vom lupta înfrăţiţi în Organizaţia L. A. N. C. pentru biruinţa Neamuuli Românesc. Aşa să ne ajute D-zeu!"

Părintele A. Berinde imploră binecuvântarea Celui Atot Puternic asupra luptătorilor. In aceste clipe de înăltare sufletească, glasul clopotelor se ridică puternic către Tatăl nostru din Ceruri.

Manifestaţia care a urmat, a decurs în cea mai perfectă ordine.

MOŢIUNE.

Populaţia românească şi creştină întrunită din întreg judeţul în mari adunări ţinute Duminecă 29 Iunie a. c. în oraşul Vama, iar Luni 30 Iunie a. c. în oraşul Câmpulung Moldovenesc la chemarea Ligei A. N. C. spre a manifesta în primul rând pentru M. S. Regele Carol al II-lea, iar în al doilea rând pentru a se consfătui şi a aduce la cunoştinţă atât M. Sale Regelui, cât şi Preşedintelui Suprem a L. A. N. C. şi Guvernului cauzele şi suferinţele prin care a fost împinsă spre groaznica primejdie a prăbuşirii economice şi financiare, inclusive distrugerea gospodăriilor din timpul războiului mondial, inundaţiile catastrofale din ultimul timp, boalele vitelor provocate de pe urma războiului, stagnarea industriei silvice şi mai ales cametele jâdăneşti de nemaisuportat, care în cele mai multe cazuri au întrecut de 50% ajungând la 200% *propune de foarte urgentă salvare* următoarele măsuri:

I. Suspendarea imediată a tuturor execuţiilor silite până la votarea unei legi care să înlesnească achitarea datoriilor şi orânduirea şi revizuirea cametelor.

II. Revizuirea dobânzilor pe cinci ani în urmă de când statul a făcut revalorizarea, adică a mărit valoarea banului şi a scăzut preţul grânelor, pământului etc.

III. Darea în judecată a tuturor acelor ce au contravenit legea în vigoare în Bucovina, luând peste 12% dobândă.

IV. Să se dea un moratoriu pe mai mulţi ani.

V. Să se înfiinţeze de urgenţă Creditul agricol, ca după moratoriu să se poată achita datoriile cu procente mici.

VI. Să se interzică aducerea de lucrători în afară de judeţ la fabricele locale.

VII. Să se voteze de urgenţă o lege prin care să se oprească invazia puhoiului jidovesc de peste hotare.

Luni, 30 Iunie a. c. „Carul democratic" din Maramureş în care plecau preoţii şi studenţii, a fost întovărăşit în drum spre Câmpulung de fruntaşii Org. L. A. N. C. şi de arcaşii vămeni în frunte cu căpitanul lor *Gheorghe Ciocan.*

La hotarele Vamei, arcaşii câmpulungeni au ţinut să-şi întâmpine oaspeţii şi pe fraţii lor arcaşi vămeni. Astfel după salutul frăţesc, a urmat plecarea. In partea de răsărit a oraşului autorităţile au încercat din nou să împiedece intrarea în oraş, după ce au încercat fără succes să împiedece trecerea podului al Bucătarului care traversează apa Moldovei. La acest pod au fost postaţi 30 gar-

diști, cari s'au retras înainte de a sosi Arcașii. La intrarea în oraș aștepta o mare de capete. Și cu cât se făcea înaintarea spre Centrul orașului, cu atât cortegiul manifestanților devenia tot mai mare. In continuare drumului spre partea de apus a orașului, numită „Sâhla" numărul manifestanților a trecut de 10.000. Ajunși în dreptul casei fruntașului Vasile Țâmpău, carul cu oaspeții s'a oprit pentru a face un popas de recreare în drumul lung spre Maramureș.

Mulțimea care se oprise și ea în dreptul acestei case, aflând de hotărârea luată de a se continua drumul, a stăruit de repetate ori pentru întoarcerea în oraș și ținerea unei adunări în piață.

In urma acestor stăruințe și a promisiunilor date că se va păstra cea mai desăvârșită ordine, dorința poporului a fost ascultată.

La locul destinat pentru adunare, Prefectul a încercat să zădărnicească adunarea, dar în urma stăruințelor și obligațiilor ce și-au luat conducătorii și poporul, a fost înduplecat.

Scurt după aceasta însă, a încercat din nou să împiedece adunarea.

Incercând de astădată în mod brutal, a fost scos pe sus din mijlocul mulțimei și înlăturat cu Poliție cu tot. Incidente mai grave nu s'au petrecut, dat fiindcă poporul nostru este bine disciplinat în spiritul organizației noastre. Autoritățile și îndeosebi prefectul Păcuraru a fost provocatorul dezordinei, pentru care fapt Măria Sa Poporul a știut să-i aplice binemeritata pedeapsă.

Drept urmare, ar trebui ca nu cei cari au înțeles să stăpânească masele să fie purtați pe la parchet, ba unii din ei chiar arestați la bunul plac al Prefectului răutăcios și provocator de dezordine care hotărât că în toată mișcarea D-sale este inspirat de Jâdani.

Gazetele jâdovești și Jâdovite au dat alarma unor știri mincinoase, căci în amândouă manifestările și adunările dela Vama și Câmpulung a fost cea mai desăvârșită ordine și liniște. A fost un singur incident, cel provocat de însuși prefectul județului.

Arcașii Vămeni și Câmpulungeni au dovedit prin ținuta lor, că sunt demni de toată admirația și lauda. Fițuicele jidovești și mai ales „Dimineața" cu corespondentul ei un fost ofițer locotenent spre rușinea D-sale, nu merită decât disprețul tuturor bunilor Români. Din deosebita cinste de a fi fost ofițer în glorioasa noastră armată, acest biet scrib-corespondent jâdovit falsifică adevărul.

Dar vitejii arcași, cari au știut să-și apere Steagul treiculori atunci când mâna unui gardist a încercat să-l rupă, vor ști ei să-i pună la locul lor pe fiecare după faptele sale. Atunci, abia atunci se va face dreptate în Țara noastră!

No. 246.

Telegrama-răspuns a M. S. Regelui.

D-lui advocat Lazăr Saghin
Liga Apărării Naționale Creștine
Câmpulung-Bucovina.

Palatul Regal. No. 75 data 5/VII ora 18.

Majestatea Sa Regele Vă mulțumește pentru bunele urări în numele Ligei Apărării Naționale Creștine a Județului.

Secretar particular al M. S. Regelui
C. Dumitrescu.

Fariseii din Templul Cooperației

In revista noastră No. 15 din 1 Iunie a. c., dl profesor universitar I. C. Cătuneanu, sub „O publicație de mult așteptată", salută cu toată bucuria unui Român apariția nouei reviste „Tribuna Cooperației Ardelene" de sub conducerea dlui dr. Victor Jinga, conferențiar la Academia Comercială din Cluj, arătându-și speranța că noua revistă va putea contribui în viața noastră economico-națională la luminarea românismului asupra pericolului jidovesc prin isbânda cooperației practice.

Ca bun cunoscător al durerilor românești, dl profesor I. C. Cătuneanu indica pentru prezent nouei reviste organizarea cooperației de producție și consum îndeosebi în partea nordică a Ardealului, unde omida jidovească amenință românismul în însuși structura lui națională.

S'a făcut nouei reviste cea mai călduroasă primire și totodată i s'au dat indicațiuni din cele mai precise, fără a se face proces de intențiuni în nici-un sens.

In No. 2. din Iunie a. c. al revistei „Tribuna Cooperației Ardelene" dl Dr. V. Jinga sub *„Un cuvânt bun și o complectare"* a reprodus articolul dlui profesor I. C. Cătuneanu și, recunoscând faptul că „Infrățirea Românească" a desbătut întotdeauna chestiunile privitoare la cooperația practică în spiritul românesc, caută să reproșeze revistei noastre faptul că cei din jurul ei milităm într'un anumit fel pentru apărarea intereselor românești, așezând pe dl profesor I. C. Cătuneanu printre exponenții de seamă „ai unei mișcări de vorbe" și pretinzându-i nu „dorinți vagi" ci, „soluții precise" și „fapte".

Ce „lapsus" de memorie, când în acelaș număr al nouei reviste se vorbește atât de elogios de cooperativa „Bologana" din Bologa, județul Cluj și ce necunoaștere a literaturii cooperatiste când în No. 13—14 din „Gazeta Cooperatorului", revistă oficială a Oficiului Național al Cooperației Române, în art. *„Din viața unei cooperative"* cu privire la înfăptuirile aceleiaș coopratiye se scrie și de emblema ei „crucea încârligată" de pe frontispiciul bisericii zidită de cooperativa „Bologana". Ideile noastre se rezumă numai la vorbe sau se și înfăptuiesc?

Dacă ingratitudinea este recunoștința multora, unui conferențiar universitar i se cere mai mult bun simț și mai multă tărie de caracter în desvoltarea unei idei și organizarea unei mișcări menită să contribuie la desrobirea națională economico-culturală a Românismului.

Faptul cum noi militām pentru o ideie românească desigur că niciodată nu se va împăca cu „interesele unui ruinător partid demagogic" printre ai cărui exponenți se numără și dl dr. Victor Jinga. In interesele sale de „partid cu indisolubile legături jidovești" și de reclamă pentru viitoarele sale aspirațiuni, pentru dl dr. Victor Jinga indicațiunile noastre întotdeauna i se vor părea „dorinți vagi", iar „soluții precise" nu noi suntem chemați a i le da, ci i le lăsăm dsale, aciuit în mod „ilegal" în fruntea unei „creații guvernamentale" c'o viață asigurată pe toată durata actualei guvernări de gratuitatea unui permis general pe C. F. R. și grasele diurne și salarii stoarse din bugetul Oficiului Național... țărănist al Cooperației... guvernamentale de pe spinarea prea răbdătorilor noștri contribuabili.

Dacă „gura păcătosului adevăr grăiește", pagina 72 din No. 2 al „Tribunii Cooperației Ardelene" ne face „în parte" o importantă revelație: „Oficiul Național al Cooperației a aprobat pentru Uniunea de cooperative „Ardealul" din Cluj o subvenție de Lei 150.000 pentru propagandă cooperativă". Dl. dr. Victor Jinga, președintele acestei uniuni de cooperative, ar putea să ne spună cam cum s'a folosit „subvențiile" și cotizațiile cooperativelor?

Incăpută pe astfel de mâini și cu concursul unor persoane vândute „pentru arginții lui Iuda", constatăm cu toată durerea că marea ideie de cooperație apare și în Ardeal ca „brânză bună în burduf de câine".

BICIUL UNUI COOPERATOR.

Majestăţii Sale Regelui Carol II.

Majestate,

Subsemnatul roagă, prea respectuos pe *M. V.* să-*I* îngădue — ca odată cu prezentarea celor mai sincere omagii pentru actul eroic de a-Şi fi ocupat *Tronul legitim,* în ora a douăsprezecea — ca să-*I* permită o întreită rugăminte, socotită de mare interes naţional:

1.) Armata şi funcţionarii publici, de toate gradele, au fost amestecate fără scrupul în luptele politice dintre partide, cu ocasia deselor alegeri parlamentare.

Politicanismul practicat la noi este o cangrenă socială, care ne ameninţă cu distrugerea statului.

Vă roagă deci, să binevoiţi a determina guvernele — ori care ar fi ele, să legifereze oprelişte militarilor şi a tuturor funcţionarilor publici de a se înscrie în vre-un partid politic şi de a se amesteca în luptele politice — prevăzând sancţiuni severe pentru toţi aceia care calcă aceste dispoziţiuni.

2.) De unsprezece ani, decând alcătuim România Mare, asistăm la o risipă de bani, şi la un jaf condamnabil, în averea publică. — Visteria ţării e goală datoriile statului sunt imense; iar dările, de tot felul, au devenit insuportabile.

Binevoiţi *Majestate*, a afla modalitatea, ca banul public să fie raţional chivernisit, averea publică să fie mai cu sfinţenie păzită, decât cea particulară, iar dările să nu depăşească capacitatea de plată a naţiei. Atât fărădelegile trecute, cât şi cele ce vor obveni, în materie de ban şi de avere publică să fie riguros sancţionate.

3.) Funcţionarii publici sunt prea numeroşi, dar şi foarte rău plătiţi. Fără intervenţii şi fără de nefericitul *„bacşiş“* sau *„mită“*, cu greu se poate imagina resolvirea şi celei mai drepte petiţii. Ministerele şi oficiile publice, mai însemnate, roesc de intermediari influenti care mijlocesc şi cele mai absurde cereri.

Rog prea respectuos pe *Majestatea Voastră* să binevoiască a dispune cele de cuviinţă, pentru ca functionarii publici să fie bine pregătiţi, să se angajeze numai strictul necesar, iar cei angajaţi să fie bine plătiţi, dar şi riguros sancţionati, atunci când favorizează pe cei nedrepti, şi nedreptătesc pe cei în drept. Functionarului bine plătit i se poate cere şi cinste, si sârguinţă, iar pentru faptele săvârşite, să fie oricând răspunzător atât superiorilor, cât şi opiniei publice.

Sunt deplin încredinţat de voinţa hotărâtă a *Majestăţii Voastre*, de a face din scumpa noastră ţară *„România Fericită“*, şi tocmai pentru buna reuşită a susnumitei hotărâri, mi-am cerut îngăduinţa să formulez întreita rugăminte.

Să trăiţi Majestate.

ŞT. PENEŞ.
Petroşani-Hunedoara.

Cum luptă alte propoare în potriva Jidanilor.

(Continuare din nrul de 15 Iunie a. c.)

Cum îşi fac propaganda naţional socialiştii Germani

O secţiune întreagă a partidului se îmbarcă în auto-camioane, auto-turisme, motociclete etc. şi intreprinde astfel un turneu de câteva zile într'o regiune unde secţiile locale nu sunt destul de bine organizate. Vechiculele sunt uneori împrumutate de către membrii cari dispun, dar de cele mai multe ori ele sunt proprietatea organizaţiunei locale (astfel „S. A.“ din Colonia dispune de 4 autocamioane şi câteva zeci de automobile şi motociclete).

Convoiul de automobile împodobit cu drapele, negru, alb si roşu, cu svastici şi cu inscripţiuni îşi face astfel întrarea triumfală într'o localitate.

Trecătorii salută „Heil Hitler“, femeile arată copiilor camioanele drapate cu steagurile cu svastica —— jidanii dispar —— democraţii protestează —— dar din camioane se strigă „Strasse frei!“ (Liberaţi drumul) —— şi toată lumea se dă în lături. Trece svastica.

In sala unde va avea loc conferinta, membrii „Schutz staffel-ului“ s'au dus din vreme, pentru a ocupa puncte strategice si a putea exercita un riguros control. Organizaţiile „Reichsbanner“ (militia social democrată) si organizatia „Rotfront“ (militia comunistă), vin de multe ori să ia cu asalt întrunirile national socialiste, atunci intervine „Schutzstaffelul“, care evacuează bandele social-comuniste.

„Intrarea jidanilor este oprită“, aşa glăsueste inscripţiunea aşezată deasupra întrării, unde functionează un serviciu de primire a contributiunilor voluntare, pentru acoperirea cheltuelilor. La întrunirile national socialiste, cari sunt prezidate de şeful local, iau cuvântul reprezentanţi ai tuturor claselor sociale şi discuţiunile încep în genere cu o critică aspră a planului Young, **socotit monstruos pentru Germania, care-şi va vedea amanetată creditului străin (finanţei internaţionale jidoveşti) întreaga industrie, minele şi monopolurile statului. Fireşte că această chestiune, nu ne interesează direct, dar o relevăm, căci manifestarea conştiinţei naţionale trebueşte relevată chiar atunci când se arată la duşmanii noştri de ieri şi aceasta cu atât mai mult în timpul, când conducătorii României dau pradă aşazisului capital străin totalitatea avuţiilor noastre naţionale.**

Oratorul vorbeşte apoi despre degenerescenţa actuală din Germania, degenerescenţă provocată de Jidani, de francmasoni şi de socialişti; se asigură auditorul că în ziua când Patria va fi pe marginea prăpăstiei, national-socialiştii vor fi gata pentru a împiedeca acest lucru. In concluzie se spune că se vor întrebuinţa toate mijloacele legale si numai în ultimă instanţă se va recurge la forţă. In cazul când întrunirea a fost turburată de comunişti sau de social-democrati, detasamentul de protectie întră în functiune si niciodată nu se dă bătut. La sfârşitul fiecărei întruniri se adună adeziuni. Publicul nu părăseste sala înainte ca membrii Sturm-Abteilung-ului **să nu fi împărtit un stoc considerabil de broşuri, manifeste şi ziare. Si dupăce se intonează** „Imnul partidului naţional socialist“, **hitleriştii se îmbarcă şi pornesc mai departe spre a duce cuvântul desrobitor.**

Când este vorba de vizitarea unei regiuni agricole, secţiunea partidului naţional socialist pleacă pentru mai multe zile,

convoiul fiind precedat la distanță de câteva ore, de o echipă de motocicliști, cari anunță țăranilor sosirea adepților lui Hitler. Populația îi primește în haine de sărbătoare și sunt întâmpinați chiar de către primar. Li se vorbește țăranilor despre politiciani, simple jucării în mâinile Jidanilor și francmasonilor, cari au hipotecat pământurile țăranilor, prin introducerea mărcii bazată pe titluri de rentă (Rentenmark). **Țăranii sunt câștigați repede la național-socialism, mai repede chiar decât burghezii și nu de mult se vorbia de-un marș al țăranilor asupra Berlinului.**

Această uriașă mișcare a determinat pe francmasonii și Jidanii, stăpânitorii Germaniei de astăzi, să se folosească de toate mijloacele pentru a-i pune stavilă. Suprimarea șefilor național socialiști este pe primul plan și astfel în câtiva ani 44 conducători au căzut răpuși de gloanțele membrilor Rotfrontului; **printre cei ucisi de curând:** Wessels, **vicepreședintele tineretului național-socialist din** Berlin și Engel, **conducătorul Sturmabteilungului din** Stargard.

Partidul național-socialist dispune de numeroase organe de publicitate, foarte bine redactate ca: „Volkischer Beobachter", **cotidian care apare la** München, **în 3 ediții**(**München. Berlin și împrejurimi, restul Reichului)** „Stürmer", **cotidian la Nüremberg,** „Berliner Arbeiter Zeitung" **pentru Prusia,** „Norddeutscher Beobachter", **cotidian al provinciilor din Nord. Apoi excelentele reviste** „Weltkampf", „Hammer" **dela Leipzig și multe altele.**

Luptând împotriva corupțiunei, operă iudeo-masonică, național-socialiștii au fișe de moralitate pentru toți oamenii politici din Germania și astfel au putut denunța pe fostul primar al Berlinului social-democratul Boess, **care împreună cu frații** Sklarek **a săvârșit numeroase escrocherii.**

Național-socialiștii propăvăduesc boicotul economic împotriva Jidanilor, spunând că Jidanul, n'având nimic comun cu poporul în mijlocul căruia trăiește, nu poate să fie nici supus al Statului care-l ospitalizează si Guvernul (cel național-socialist bineînțeles) îl va putea declara „indezirabil" **când va fi nevoie.** Art. 4 **al Programului Național-Socialist este edificator în această privință:**

„Popoarele celelalte să facă
„cum vor crede de cuviință
„în ceea ce privește Jidanii,
„dar într'o Germanie viitoare
„Jidanii nu vor mai putea
„fi profitorii națiunei și vor
„fi socotiți străini".

Conducerea partidului național-socialist studiază până în cele mai mici amănunte un eventual marș asupra Berlinului. Organizațiile berlineze vor rezista „**Reichsbannerului" și „Rotfrontului" până ce vor soci cei 400.000 hitleriști din provinciile Germane... tancuri,** auto blindate, motomitraliere, **vor intra toate în funcțiune, strigătul** „Strassefrei" **va răsuna pretutindeni și baricadele social-democrate vor fi nimicite... Atunci se va proclama dictatura.**

Pe noi cei din Liga Apărării Naționale Creștine nu ne interesează dacă cei din Partidul Național-Socialist nu vor să se conformeze tratatului dela Versailles, aceasta este treaba foștilor noștri aliați, cari vor ști să-și apere drepturile cu sau fără arme, ci ne interesează numai politica ce acest partid va duce împotriva Jidanilor, politică în totul asemănătoare cu programul L. A. N. C.

„Cuziștii" vor trage învățăminte utile din desfășurarea de mai sus, iar cei cari credeau în afirmațiunile unor ambasadori, cari ne lângă frac aurit, mai poartă și șorțuri masonice, vor putea constata din citirea acestor rânduri, cât de departe de adevăr erau acele afirmațiuni.

ION V. EMILIAN
— București —

Universul Anul XLVIII Nr. 167 Luni 21 Iulie 1930.

Jaful dela „Banca evreiască" din Mediaș

Conducătorii băncii vor fi trași la răspundere

Mediaș, 18 Iulie.

La tribunalul Târnava-Mare secția II-a s'a votat zilele trecute concordatul forțat al „Casei de păstrare generală S. A." din Mediaș, urmând lichidarea definitivă.

La adunarea generală extraordinară din 3 Ian. 1930 dl Iuliu Babuș președintele adunării a adus grave acuzațiuni conducerii acestei bănci.

S'au îndepărtat dela posturile lor tocmai acei membri cari au dus banca la dezastru, făcând aluzie la dr. Ludvig Heilper fost director general și Iacob Adler, apoi Beniamin Citron, fost membru în cons. de administrație în loc să aibă și acum curajul să-și asume bărbătește răspunderile, de sub ale căror urmări nu se pot sustrage".

Dl Anton Iung directorul de astăzi a prezentat bilanțul conform căruia deficitul la finele anului 1929 era de 14.783.444 lei.

Dl dr. El. Gyárfás senator și președintele sindicatului băncilor din Ardeal, în luna Mai 1928 a făcut revizie și a stabilit încă atunci starea deplorabilă care s'a agravat în 1928, pentrucă banca avea o creanță în mare parte neacoperită dela Friedmann Mauritiu din Racoșul de Jos în suma de 5.500.000 lei și care a ajuns în 1929 la 9.500.000 lei.

Acelaș lucru s'a întâmplat cu alte creanțe, care s'au urcat la câteva milioane fără acoperiri și garanții. Bilanțul din 12 Decemvrie 1929 dovedește că banca și-a perdut capitalul social și toate fondurile de rezervă. Adunarea generală în unanimitate a votat atunci o moțiune prin care își menține dreptul de a trage la răspundere materialicește și penalicește atât „consiliul de administrație" cât și consiliul de cenzori.

Să examinăm puțin activitatea conducătorilor: Dr. Ludvig Heilper advocat, a fost timp de vre-o 12 ani director general al bănii.

Numitul pe baza principiului „o mână spală pe alta" a reușit să obțină în calitatea sa de director o leafă lunară de 35.000, iar ca jurisconsult al băncii altă leafă lunară considerabilă, instalându-și biroul de advocatură chiar în localul băncii.

Cercetând lista debitorilor, îl găsim că datorează modesta sumă de 421 mii 600; soția sa trecută în toate listele sub numele de Roza Fingerhut datorează suma de 920.000; cumnatul său dr. H. Beaning suma de 665.700 lei; verișoara lui, Văd. Heilper din Dumbrăveni suma de 1,815.082 lei; vărul său dr. Arnold Heilper suma de 97.250 lei; suma totală ce datorează acest avocat împreună cu rudele sale

se ridică la 3.973.422, iar toți aceștia n'au nici un fel de avere. Singură soția lui are o casă evaluată la 250—300 mii lei. Toate jafurile s'a ufăcut între dr. Ludvig Heilper, Iacob Adler, Iosif Polak și Beniamin Citron, cari au condus instituția.

Cercetând mai departe lista debitorilor aflăm următoarele: un alt director al băncii, Iosif Pollak a avut o retribuție lunară de 20.000 lei și acesta are o datorie de 805.920 lei.

Iacob Adler un alt fost director datorează suma de 73.300 lei, fără nici o acoperire, fără nici o garanție.

Acest Iacob Adler a fost adus în Mediaș ca director de către Beniamin Citron și n'a avut nici un fel de activitate.

Beniamin Citron, la rândul său, a înaintat o petiție la tribunalul Târnava-Mare cerând ștergerea sa din direcțiunea băncii, după ce acesta a perdut capitalul social. Familia Citron este foarte numeroasă și are vro 10 membri. Această familie este înrudită cu familia Deutsch, care deasemenea numără 12—14 membrii. Aceste două familii de mulți ani lucrează și stau în comunitate de avere, încât fiecare membru dacă este improcesuat în fața justiției, dovedește cumcă personal nu are nimic deoarece averea lor nu este divizată.

Aceste două familii au următoarele întreprinderi: Citron și comp. fabrică de piele; B. Citron și comp. fabrică de cărămizi; „Emay" turnătorie de fier; Emanuel Deutsch's Erben depozit de lemne; Deutsch Sigmond și Co. magazie de textile etc.

Conform listei debitorilor Bela Deutsch datorează 590.000 lei, Sigmond Deutsch și Co. 1.050.000; Emag 186 mii lei, Anglo-Română fabrica de haine 3.430.000 lei, B. Citron și Co. 31.300 lei; Citron Beniamin 733.000, moștenitorii lui Em. Deutsch 951.000; Citron și Co. 360.000 lei; Fuchs Dănilă cumnat a lui Citron 360.000 lei și iarăși 360.000 lei, totalul datoriei este de 16.576.163 lei.

Bela Deutsch n'are nici un ban și din cauza unei boli mintale nu se poate ocupa de nimic, dar Beniamin Citron și dr. L. Heilper totuși îi acordă un împrumut de 5.000.000 lei, fără nici o acoperire.

Se poate constata că Beniamin Citron ca coproprietar a o mulțime de firme și dr. Ludvic Heilper ca advocat a acestora în mod fraudulos au putut scoate vreo 17.000.000 lei din casa băncii, obținând beneficii materiale considerabile și cauzându-ne pagube imense. Numai astfel aceștia au devenit stăpâni ai orașului.

Sumele depozitate de creștini: români, sași și unguri aproape în număr egal, au fost împărțite între debitorii evrei fără nici o garanție deoarece și directorii și debitorii sunt evrei.

Industria și comerțul evreesc in orașul Mediaș a putut primi dela această bancă vre-o 17 milioane lei, prin manopere frauduloase.

Cercetând mai departe lista creditorilor și acea a debitorilor, ne mai surprinde un fapt: *din deponenți numai vre-o 3 la sută sunt evrei, iar la creditele neacoperite aproape 99 la sută sunt evrei interesați.*

Sunt mulți țărani cari au rămas pe drumuri căci toate economiile lor le-au depus la această bancă.

Ei aflând despre jaful ce s'a făcut s'au dus să-și ridice banii. Dar fiindcă banca a încetat plățile și funcționarii îi amână mereu, țăranii au amenințat cu securile.

Jaful acesta va avea grave repercusiuni în starea de spirit din localitate. Conducătorii necinstiți trebue trași, neîntârziat, la răspundere.

G. TOGAN.

Pe drumul peirii Cooperației Ardelene

Până la 28 Martie 1929 mișcarea cooperativă era organizată de Centrala Băncilor Populare și Centrala Cooperativelor de producție și consum, instituții care, pe lângă îndrumarea, controlul și asistența technică și judiciară, finanțau din capitalul lor propriu format din vărsămintele cooperativelor și participația statului, din creditele speciale ale statului și din reescontul la Banca Națională Română, unitățile cooperative în raport cu situația lor din constatările amănunțitelor inspecții ale unor conștiente organe de control, care cu tot dreptul reprezentanților unui creditor controlau odată cu obișnuitele inspecții și întreținerea creditelor acordate.

In multe regiuni ale țării, federalele, unități cooperative de al doilea grad, cu consilii de administrație formate din reprezentanții aleși ai cooperativelor asociate, distribuiau acestor unități cooperative de primul grad creditele ce obțineau dela cele de al treilea grad, adică instituțiile lor centrale.

In general, îndrumarea, controlul și organizarea, ca și distribuția creditelor, aprovizionarea și desfacerea produselor cooperative se făceau în majoritatea cazurilor în condițiuni mulțumitoare și cu sacrificii mici din partea mișcării cooperative.

După noua Lege pentru organizarea cooperației din 28 Martie 1929 și modificarea ei din 4 Aprilie 1930, sub masca tendinței spre autonomia cooperației de care nici vorbă nu poate fi la noi, s'a separat îndrumarea, controlul și asistența de finanțare, creindu-se alte noui instituții: Oficiul Național al Cooperației Române și Uniunile de cooperative pentru îndrumare, control și asistență, iar pentru finanțare Banca Centrală Cooperativă, instituție comercială cu cointeresarea statului, menținându-se și vechile federale însă cu un câmp de activitate atât de redus încât le anemiază și le asigură calea lichidării.

Dacă a fost un „non sens" separarea îndrumării, controlului și asistenții de finanțare, apare ca ceva ridicol ca într'un cadru cooperatist să ia ființă o bancă capitalistă și mai târziu ca o afiliată a acesteia și o societate comercială — Federala Centrală Cooperativă de Import și Export.

Din două instituții căror se datorește organizarea mișcării cooperative dinainte și după războiu au apărut cinci și în astfel de condițiuni încât ele nu fac altceva decât asigură un plasament rentabil pentru acoliții politici ai actualei guvernări, în timp ce mișcarea cooperativă este zugrumată de:

a) excesivitatea dobânzilor și cămătăreștilor măsuri ale Băncii Centrale Cooperative și Federalei Centrale Cooperative și Federalei Centrale Cooperative de Import și Export;

b) acordarea creditelor și sprijinului la valorizarea produselor cooperative în condițiuni oneroase și „după sprânceană... politică" și

c) cotizațiile unităților cooperative pentru instituțiile de control, federalelor vechi retrăgându-li-se treptat vechile credite și scoțându-le astfel din anterioarele lor atribuțiuni de finanțare, organizare și auto-control național.

Vechile organe de control dinaintea actualei „organizări", ca și unii dintre ceilalți fnucționari au rămas la bunul plac al actualilor conducători, iar cei forțați a fi detașați la Uniunile de cooperative n'au ajuns decât niște simpli hamali intelectuali, fără nici o inițiativă și suflet de cooperator, rămânând ușoare unelte politice în mâinile unor consilii de administrație formate din agreații și sateliții guvernamentali cu nici-un pic de respect și răspundere față de trecutul și viitorul idealei mișcări cooperative, impunând împovărarea bugetelor cooperativelor prin cotizații importante și a Oficiului Național al Cooperației Române din Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin așa

zisele „subvenții de propagandă cooperativă“, toate servind numai pentru agreabile călătorii gratuite de reclamă personală și grase salarii, diurne și jetoane de prezență.

In astfel de condițiuni, urmând exemplul multora din unitățile cooperative din vechea Românie, multe dintre tinerele unități cooperative din Ardeal se gândesc la transformarea lor în societăți anonime, din partea cooperației ne mai având nici-o înlesnire, ci numai greutăți și cheltuieli.

Cum țara, în fruntea cărei avem acum un rege legat trup și suflet de bucuriile și durerile ei, nu va mai suporta mult timp tirania și destrăbălarea unui incapabil guvern „interesat“, cooperatorii să nu apuce încă pe calea măsurilor extreme și, înarmându-se cu ultima răbdare ce le-a mai rămas, să isgonească din templul lor „lichelele“ și să ignoreze complect dispozițiile ce ating demnitatea lor și vitalitatea bugetelor institutțiilor lor, căci, în mai puțin timp decât se crede, actualul „regim al sărăciei naționale“ și tuturor ilegalităților va dispare spre a constitui o rușinoasă pagină în istoria noastră politică.

Cei căror „Regele și Națiunea“ le vor acorda înalta Lor încredere, să ia lecție din trista situație creiată de acest regim al rușinii și prin cinstea măsuri isvorâte din sentimente curat românești să abroge numeroasele legiuiri votate „à la minut“ in somnolența unui parlament de geschäftari ajunși unde se găsesc prin cea mai deșănțată demagogie. Trebuie să intrăm și noi odată în „epoca renașterii naționale“.

COOPERATOR DIN ARDEAL.

Corespondență din jud. Năsăud

Stim. Dle Profesor. In ziua de 2 Iulie 1930 dl. șef de secție din Prundul Bârgăului, Papp, a intrat în restaurantul Dlui Lazar Ionel, unde era și dl. perceptor N. Maricași și dl. C. Luncan. Dl. șef Papp cu o gazetă „Dimineața“, în mână căutând să arate numiților domni cumcă ce face dl. C. Danilă la Vama și Câmpulungul Bucovinei. Atunci dl. C. Luncan a scos broșura cu învățăturile criminale ale religiei Jidanilor, să-l convingă pe dl. șef Papp, cumcă acei pe care dlui îi protejează sunt criminali, dl. șef a luat broșura a cetit titlul și a spus cumcă o confiscă, iar dl. C. Luncan ia răspuns energic să meargă la sinagogă să confiște cărțile secrete dăunătoare creștinismului și atunci să confiște și broșura amintită. Probabil dl. șef Papp va fi membru în vre'o lojă masonă.

Rusia un exemplu—Basarabia un semnal

Marele și covârșitorul rol, ce l-au jucat biserica și școala în progresul națiilor, ni-l evidențiază starea actuală a civilizației, care nu-i decât opera lor.

In nici-o istorie, a nici unui popor nu se vede așa de clar însemnătatea acestor factori, ca în viața atât de încercată a poporului românesc. Uitându-ne dealungul veleaturilor, vedem că situația noastră politică, de astăzi nu-i decât rodul bisericii creștine și a școalei, ce le-au păstrat intacte, ca Latini, în mijlocul oceanului slav.

Biserica creștină ne-a conservat naționalitatea în toate manifestările ei. Ea ne-a adus școala românească. Din tinzile mânăstirilor și din bucoavnele ceasloavelor — acest prim sâmbure al școalei — au ieșit bărbați călăuziți de instinctul rassei noastre să ne descătușeze de buchea slavă, ce oprise în noi, veacuri, elanul sufletului latin și de fanariotismul, ce voia să ne înnăbușe orice simțire străbună.

Istoria ne stă în față, că datorită învățăturii creștine — bisericei, — am rezistat vremurilor vitrege și prin școală ne-am atins idealul politic, ce pentru unii era un vis de nebun. Datorită lor, acest vis, îl vedem realitate!

Unitatea rassei noastre și dogma învățăturii creștine, ne-a consolidat și păstrat secole, — sub diferiți străini — ca un singur individ!

Religia creștină e conservatoare de nații, prin conservarea familiei și a individului, la baza cărora se află „iubirea“. Veacurile ne-au dovedit că națiile n'au rezistat sub juguri străine decât datorită bisericii ce le-a pus la îndemână arme de apărare, virtuțile predicate de Cel ce a fost capul ei.

A distruge biserica într'un stat, este a distruge nația „a aduce anarhia, desordinea — a urca viciile pe tronul virtuților, în fine, a face loc la tot ce poate contribui la destrămarea sufletelor, la răsturnarea tuturor tradițiilor, creiate prin instincte și modelate după dogmele învățăturilor creștine.

Lumea de astăzi se pretinde cultă, civilizată, ori, în pretinsa ei civilizație și cultură nu mai are nevoie de alinarea sufletească, ce-i revine bisericii? — față cu așa zisele progrese, trebuie ignorată, nu mai are, nu mai poate avea nici un rol în mersul nostru spre perfecția divină! La prima vedere așa se pare; i se contestă, încă de mult, utilitatea, aruncându-i-se înjurii, spunându-i-se că și-a trăit traiul, „oprind civilizația și cultura omenirii pe loc“.

Dar cum aparența vorbelor e înșelătoare, să privim faptele, ce sunt pipăibile, nu minciunile ieftine rostite cu vorbe scumpe, de către cei cari vor să ne lipsească de singura călăuză în drumul nostru către divinitate.

Acestor căscăuzi, ce-și pierd timpul în căutarea de formule umanitare, ce se ocupă cu găsirea de concepții, cari s'aducă fericirea omenirii — le arătăm Rusia. Aci e civilizație, fără școală, fără biserică, fără muncă, fără capital. Aci au găsit besmeticii să-și realizeze trăsnaiele capetelor îndoptate de criminalități talmudice. Aci biserica e distrusă, nu mai are nici un scop, și e civilizație, e fericire, e aproape „raiu“.

Campania — în Mare — a fost și este dusă, în Rusia sovietică, de către răstignitorii Domnului, de către bandele Jidane. Ofensiva ce a luat-o comunismul, bolșevismul, în soviete a adus destrâmarea pașnicelor suflete slave. Concepțiile ateiste ale svânturaticilor, au mers până acolo de a distruge prin forță, credința în om. Derbedeii comuniști, odraslele concepțiilor Jidovilor, Marx Trotzki, Lenin, etc. au nimicit instituțiile, așezămintele „imperiului rusesc“, au adus pe „anti-crist“, au întors lumea pe dos. N'ar trebui să se spună măcar un cuvânt despre aceste bazaconii, ieșite din tidvele unei rasse pistruiate, dar acești fii ai „neamului ales“ ne amenință cu pocitania lor orânduire soioasă.

Suntem obiectivul întinsei împărății destrămată de bandele Iudei, suntem țara „care încadrează în hotarele ei, cei mai mulți Jidani organizați, în nuclee comuniste și Loji masonice, pândind din umbră prada, ce, în curând cred că vor înfige ghiarele în trupul ei, înfruntându-se deadreptul, cum s'au înfruntat din marea Rusiei.

Ei se străduiesc pe toate căile să ne corupă, servindu-se de acțiuni subversive, având drept obiectiv instituțiile statului nostru, singure menite să țină treaz, în noi, iubirea și dragostea de D-zeu și patrie.

Biserica, a fost primul, de care

s'au legat și ca atare sectele ce s'au format în sânul ei sunt nenumeroase cu numeroși prozeliți.

Sectarismul, cum era și logic, a fost și este răspândit în Basarabia provincia împânată cu cei mai selecți misiți și cei mai dubioși comuniști.

Aci găsești o mulțime de creștini convertiți la adventism sau baptism.

In Basarabia mai mult ca în oricare altă parte a țării, se simte nevoe de acțiunea binefăcătoare a bisericii și a școalei, și cu atât mai mult cu cât ea este neglijată, și cu cât comunismul mișună în toate părțile.

In lumina principiilor partidelor politice, instituțiile nației noastre sunt uitate. Biserica, unde se simte nevoe, acolo e neglijată. Școala la fel! Vorbe spun toți, și încă mari, dar fapte nu face nimeni.

In schimb, dacă nu se fac fapte, se face destulă politică. Toată lumea face politică. Această buruiană, a atras pe toți cei ușuratici, în uzură, demoralizându-i, — momindu-i banul — sustrăgându-i misiunii lor.

Această plagă, — politicianismul din partid, — a invadat orice teren subordonându-i pe toți, interesului personal, aducând desbinarea și învrăjbirea în lăuntrul țării.

Biserica uitată, armata împânată cu Jidani, cari nutresc gânduri talmudice criminale, școala un câmp servind de experiență utopiilor căpățânelor imbecile celor ce se perindă la cârma acestui departament, luat ca toate celelalte, în antrepriză, de către cei ce vor să fie miniștri — încercând marea cu degetul. — Ne-a înzestrat cuconii partidelor noastre politice, cu un vagon de proecte—ante-proecte de legi. Ajunși sus, se ocupă de formarea unor burți proeminente și punerea în practică prin legi și paralegi, a tuturor fantasmagoriilor tâmpe — votate de parlament în fața amenințării, chiar și a „demisiilor în alb". Școala a suferit în acești ultimi ani, o întreagă metamorfoză. Cartea pentru școlari, un chin. O comercializare jidovească a manualelor didactice. Liceul cu 8 clase, ba cu 7, ba cu 8. An preparatori.... s'au încurcat ițele! Și nu merge școala spre nihilizare?

Lăcașul Domnului e neglijat de preoți, prinși în mrejele partidelor politice. Școala împiedecată, din mersul tradițional, prin reforme democratice. Și cum stăm cu armata?

Ori dacă aceste instituții, stâlpii unei nații, stâlpii statului român, sunt neglijați, apoi viitorul acestui încercat neam nu-i greu de întrevăzut, mai cu seamă în actuala stare, în care spionajul sovietic și ofensiva comunistă e în floare. Poate cineva tăgădui aceste lucruri? Să ne uităm în jurul nostru, să ne uităm dincolo de Nistru, pierzându-ne privirea pe întinsul Rusiei și ochii se vor umezi de lacrimi, la vederea celor ce se petrec.

Jidanii n'au de gând să ne lase în pace, din contră, cheltuind milioanele contribuabilului român, cumpără local de loji-satanice, cumpără locaș diavolului, intensificând acțiunea lor ocultă. Te cuprinde jalea de această țară, mărită cu sânge țărănesc, ajunsă pe mâini de nemernici, ducând-o spre ruină. Ei se complac în funcția lor de excelențe, nepăsându-le nimic de tot ceeace se uneltește pe ascuns împotriva neamului.

E timpul când trebuie să ne îngrijim de noi ca nație, isgonind chiar prin forța pumnului, guzganii talmudici, ce rod neîncetat la temelia acestei oropsite țări. Nu vom da atenție evenimentelor, vom fi pradă meschineriilor bolșevice — mânați de jupânii și „frații" lojelor masonice.

Rusia un exemplu — Basarabia un semnal.

A. S. ANGELESCU
— Cetatea Albă. —

Hingherii Demnității Naționale

Faptele sunt triste și dacă ele se petrec într'un mic târgușor dela poalele unor munți din Ardeal, câte fapte de natura aceasta vor fi oare în cuprinsul întregii țări!?

Dintre locuitorii acestui târgușor, Românii sunt în proporție cam de 30%, iar restul este compus din Unguri și Jidani.

Printre alte persoane cu caracter oficial, sunt și: un medic de plasă, un diriginte al unui oficiu poștal, un controlor fiscal, un diriginte al unei școli elementare de meserii și un plutonier major de jandarmi, toți de origină mai mult sau mai puțin românească.

„Primul", c'o clientelă redusă din cauze ușor de înțeles, nu posedă altceva decât o splendidă piele de „cameleon politic", o diabolică calitate de intrigant între puținii intelectuali români și o specialitate „sui generis" din a specula în calitate oficială de medic de plasă și consilier comunal din oficiu pe comercianții minoritari și'n deosebi pe Jidani.

Pentru că „călătorului îi șade bine cu drumul" nu s'a înpovărat cu nimic în drumurile bătute până a ajuns în acest târgușor și astăzi, slavă Domnului, cele 7 camere ce are au devenit neîncăpătoare, căci sistemul aplicat e rentabil: „cumpărare" pe datorie cu scadența la „paștele calului" cu sau fără voia comercianților, „atenție" din partea acestora prin „cadouri" în natură și în bani primite în mod discret în aceleași condițiuni și „mici" geschäfturi în calitate de consilier cu mult ascendent asupra consiliului comunal din care face parte.

„Al doilea", om cu greutăți familiare și totuși cu imobile pe alte meleaguri își rotunjește salariul său și al soției prin „recompense" primite dela jidani pentru așa zisele servicii „în afară de serviciu" și să-l păzească Dumnezeu pe Jidanul care n'a trimis sau a dat prea „puțin" îndeosebi cu ocazia anului nou. Adesea „micile servicii" cer și bucurosul concurs al subalternilor, care astfel trecuți cu vederea de „domnul șef" pentru „împrumuturile" ce ei cer pe blanchete de telegramă comercianților jidani. Pururi nemulțumit de „sărăcia" sa, afacerea „domnului șef" totuș... merge bine.

„Al treilea", „sărac cu duhul" din cauza ingratitudinii naturii, „s'a ridicat prin... muncă", căci într'adevăr e de... admirat ca dela un simplu „finanț" unguresc să ajungă fără nici-o calificație controlor fiscal și din „bogățiile cu care a fost dăruit de natură" să aibă „bani albi pentru zile negre", radio de ultima perfecție, motocicletă cu ataș și o garderobă bogată pentru întreaga familie din cei ârpoape... 5.000 Lei lunar ce-i primește drept salariu. Secretul e: „buna chivernisală" a buzunarelor... contribuabililor și'n deosebi a comercianților jidani. Dar... totuș e un persecutat, căci dl Madgearu l'a neglijat la... decorație.

„Al patrulea", „un geniu al naturii", hărăzit de soartă să ajungă „cineva", „om cu legături" cu *toți* marii politiciani și în speță din aceeaș varietate de „cameleoni politici", călător pasionat mai înainte ca lucrător în marele și micile ateliere din „străinătate", face și el „ce poate" din lucrările practice ale elevilor, taxele și ali-

mentele elevilor interni şi „micile geschäfturi" ale furnizorilor care aprovizionează şcoala. I se întâmplă totuş câte odată neplăcerilor unor „mici anchete" sau „denunţări la parchet", dar... de aia are omul o nevastă „inteligentă" ca să aranjeze aceste „mici răutăţi". Ei..., ce să facă omul? „Slujba-i lungă, vieaţa-i scurtă" şi „nu ştie ce-aduce ceasul, dar încă anul"..

„Al cincelea", „militar de rasă", „Scherlock Holmes" în picioare şi... de..., oricât ar fi de „domnul major", leafa-i mică, negustorii jidani îs mulţi, ce-ar putea face decât să... imite pe ceilalţi „domni funcţionari superiori".

Ce zic minoritarii ş'îndeosebi Jidanii, e uşor de închipuit .In condiţiunile de mai sus, Ungaria de altă dată nu poate fi decât regretată.

Dacă nu este, trebuie abonat la „Infrăţirea Românească" comicul nostru artist Tănase, căci din cele de mai sus ar face o bună revistă umoristică pentru distrarea „domnilor" din Bucureşti care nu văd şi nu aud nimic.

Unde este demnitatea naţională şi cea a funcţionarilor cinstiţi?

Unde eşti tu Ţepeş Vodă să curăţi ruşinea acestei ţări ce se scaldă în lacrimi şi durere?

SUFLET DE ROMÂN.

„Semne rele" şi fariseii

In „Curentul" de 24 Iulie, directorul ziarului şi deputat guvernamental, Dl. Pamfil Şeicaru, în articolul său de fond, întitulat „Semne Rele", înregistrează sub acest epitet faptele petrecute în Maramureş, Suceava, manifestele de pe zidurile capitalei şi atentatul studentului mecedonean Beza.

Spune mai departe că „Ţara care n'a cunoscut intoleranţa religioasă"... „Românul care rezolvă totul printr'o înjurătură", datorită împrejurărilor vitrige şi „sărăciei care anarchizează minţile", a ajuns să-şi schimbe tradiţia pacinică, înlocuind înjurătura cu... „semnele cele rele". Lupenii, *atentatul* lui Goldenberg contra Dl. Vaida Voevod, şi al lui Beza sunt semnele dezastruoasei schimbări a mentalităţii pacinice a *Românului.* Vorbeşte mai departe de extremism de dreapta şi-l aşează pe-o dreaptă cu comuniştii de stânga. Nu uită să vizeze totuşi că faţă de prea-puţinii şi neîndrăsneţii fanatici de stânga, numărul celor de dreapta e mare. Indeamnă deci guvernul, să nu mai fie atât de complezant cu dreapta, pe cât a fost de straşnic cu stânga; căci în caz contrar această *slăbiciune a guvernului, în faţa curajului faptic al dreptei* ar antrena şi pe puţin îndrăsneţii de stânga, cari, constrânşi, *vor căuta să întreacă activismul dreptei.* Atât!!

La „semnele cele rele" ale Dl. P. Şeicaru, îmi iau voie să-i mai înregistrez şi eu unul: Această logică şubredă e încă un semn rău şi caracterizează pe deplin pe conducătorii presei şi ai politicii româneşti de azi, *cari profesează minciuna, şi ascund adevărul,* făcându-se direct răspunzători pentru situaţia mai mult decât mizeră în care au adus ţara.

FARISEI MINCINOŞI.

Cari vorbiţi de extremism de dreapta, fără a cuteza cel puţin, să vă apropiaţi de punctele şi adevărurile pe cari se bazează Doctrina lui Cuza şi întreg acest aşazis „extremism de dreapta". *Mistificatorilor,* cari fără să roşiţi, încadraţi pe Goldenberg în sbuciumările Neamului nostru Românesc, amestecând munca cu jaful, Idealismul Creştinesc cu Materialismul Iudaic, şi onorând crima — cu jertfa pentru ideal.

Este extremism de-a spune că Ţara aceasta trebue să fie ţară românească, fiind ea moştenire sfântă din părinţi, şi din străbuni ce au ştiut să se jertfească pentru Ea?

Voi profesaţi minciuna, şi ascundeţi adevărul, pe fiecare pagină, pe fiecare filă. Trăiţi din minciună. Intunecaţi adevărul. La lumină Vi să văd păcatele şi Vă temeţi de osândă. Poporul, cu sudoarea frunţii sale, din zori şi până 'n noapte, se macină în zadar, dar nu mai poate face faţă neajunsurilor. Jidanii din Maramureş, nefăcând excepţie de Neamul Jidovesc în genere, sunt un neam de trântori, neam de paraziţi, cari trăesc din speculă, din specularea bunurilor celor ce muncesc.

In ţara noastră sunt mulţi Jidani, au năvălit Jidanii în ţara noastră în număr mare, şi conducătorii noştri mici şi mari vânzându-ne lor, i-au lăsat, hrănindu-se ca ei, şi trăind în belşug şi lux asemenea speculanţilor, cu care s'au întovărăşit.

Numărul paraziţilor fiind mare, ei numai cartelându-se pot ajunge la hrana la care s'au obicinuit. Avem deci cartele de tot felul: Cartelul morilor reduc preţul grâului la minim şi ridică preţul făinii la maxim. Cartelul fabricilor de cărămidă, de fier, de zahăr, fabricile de ghete, cartelul măcelarilor, toţi aceşti cartelaţi cumpără ieftin dela producătorul creştin şi-i vinde scump, sleindu-l de tot şi aducându-l pe ţăran la sapă de lemn. Partidele politice sunt asociaţii interesate sub a căror guvernare s'au lăsat toate aceste cartele organizate pentru furt şi despoierea neamului, să acapereze în lăcomia lor totul. Cine-s stăpânii fabricilor cartelate?? La aceasta Dl. P. Şeicaru, ca şi „Epoca" lui „Vlad Ţepeş", ca şi „Dreptatea" D-lui Maniu nu vrea s'o spună. O spune însă Dl. Berinde, preot cinstit de Borşa, o spune Dl. Corneliu Z. Codreanu şi o spun şi eu de aicia. Pentru aceea se năpustesc nebunii, adecă fariseii partidelor şi ai presei şi strigă: *Iată agitatorii. La temniţă cu ei!* Ori agitaţia cade în cârca celor ce au cauzat aceasta situaţie gravă, prin minciună, mistificare şi nedreptate.

Inchideţi pe Berinde, sau desfiinţaţi Garda de Fier??

DESFIINŢAŢI MINCIUNA ŞI MIZERIA, prin desfiinţarea cartelelor şi prin desfinţarea guvernelor de paraziţi, cari croesc penzii de 150 de mii de lei pe lună deun regent când urmaşul lui Dragoş Vodă flămânzeşte sub camăta de vampir a Jidovului incetăţănit!!

Fariseilor, de ce tremuraţi?!

NICOLAE POPA.
prof. — Cluj.

Din Năneşti

LIGA APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE IN MARAMUREŞ. In ziua de 15 Iunie a. c. în casele economului Vancea Nicoară s'a ţinut o întrunire reorganizându-se comitetul comunal din Năneşti. Preşed. Vancea Nicoară, I. Ştefan, v. p. Ofrim Nuţu l. Toader, v. p Vancea Petru l. Gheorghe, secretar Vancea Vasile l. Ştefan, casar Vancea Mitru l. Ştefan, stegar Jura Vasile l. Petru, bibliotecar Vancea Petru l. Nuţu, informator Vancea Gheorghe l. Mitru, membrii în număr de şasezeci.

Laudă Năneştenilor.

Un nume uitat în negura vremii

In mijlocul zilelor frământate ce le-am avut în timpul din urmă; presa ocupându-se exclusiv cu peripețiile urcărei pe tron a Majestăței Sale Regelui Carol al II-lea, a scăpa din vedere de a remarca moartea unui brav militar și martir al cauzei Unirei din anii 1916—1918.

Este vorba de *maiorul Vasile Popa*, cunoscut în tot Ardealul sub numirea *„tunarul din Dumbraie“* un moț de obârșie dintre Grănicerii husari cari s'au distins în luptele Austriei contra Turciei și contra lui Napoleon I. Având acest militar viteaz și tradiții ostășești și românești el s'a distins la asaltul din Bosnia a capitalei Saraevo contra Turcilor și a primit o decorație înaltă. Revenind în patria sa în Ardeal el a jucat un rol important în Societatea Românească și fiind om de cultură aleasă a editat și notele și textul dansului nostru românesc *„Romana“* și a stăruit mai ales în cercurile tinere românești pentru introducerea scrimei în garnizoanele Brașov, Sibiu și Cluj. „Pentru sentimentele sale naționale înflăcărate a fost numit Frate de cruce“ și inițiat de dr. Aurel Mureean și dr. Amos Frâncu de care i-a legat o prietenie pe viață ajutându-i ca să pătrundă în spiritul ce conducea armata Austro-Ungară și a paraliza acțiunea maghiarismului în armată.

Nimic nu a dovedit însă mai mult sentimentele sale adevărate românești decât faptul că deși primise ordin de evacuare ca maior în pensiune cu prilejul întrării armatei române în 1916 în Brașov a rămas în Brașov și s'a pus la dispoziția armatei române. După reocucerirea Brașovului de armatele Austro-Ungare maiorul Popa a fost arestat și tradus înaintea Consiliului de război unguresc din Cluj, unde a stat întemnițat și după aproape doi ani de arest a fost condamnat la moarte — nu s'a putut executa fiindcă în noaptea de 28 spre 29 Oct. 1918 stil nou după indicațiile dlui dr. Amos Frâncu a fost eliberat din temniță împreună cu multe sute de prizonieri români ca: marele compozitor *Gh. Dima* și pus în libertate s'a întors iarăș la Brașovul său iubit, acum din nou și pentru totdeauna românesc. Restul vieței sale l-a dedicat așezământului I. O. V. priveghind cu grijă asupra soartei lor în Brașov și în urmă în Aiud unde și-a închis ochii în vara anului de față.

Să odihnească în pace!

Poporul recunoscător îi va reținea numele. *„ÎNFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ“*

Corespondență din Suceava

Domnule Director,

In numele dreptății, al lui Dumnezeu al tuturor bunilor Români din județul Suceava și orașul Suceava, al oamenilor de cinste și de bine, al studențimii creștine române rugăm binevoiți a publica în prețiosul Domniei Voastre ziar, cele alăturate, ca de nu ne veți auzi Voi, morții ne vor auzi și de nu veți vorbi Domnia Voastră, pietrele vor rosti blestemul pentru crima ce s'a făcut și pentru care vrem:

Dreptate, lumină, adevăr.

In numele studențimii creștine sucevene: *Valerian Doboș-Boca, Cenușă Grigore.*

PROTEST.

Studențimea universitară creștină din orașul și județul Suceava, întrunându-se Duminică, 20 Iulie 1930, în orașul Suceava, protestează cu toată energia, veștejind și detestând actele de ne mai auzită sălbătăcie și de asiatică barbarie a jandarmilor din Balaceana și Ilișești, cari trimiși de țară să vegheze la buna rânduială a gospodăriei românești, au schingiuit, au maltratat și au adus în stare muribundă femei și fete de țăran, au nimicit bărbați, cari aveau să ne apere țara.

Aducând la cunoștința Domnului Ministru de Interne Vaida-Voevod, cazurile: fetei Maria a Gavril Rușcior, care așteaptă cu lumina moartea mântuitoare, a lui George a Mihaiu Ciuhan, care-și târăe membrele zdrobite, a lui Grigore Litvinchevici, a Magdelinei lui Ieremia Buzilă, a lui Ilie a Iftode Busuioc, a Ilenei Calistrat Bozomală, a Elisavetei a Zusim Buzilă și a fiului său, a lui Vasile a Ion Busuioc, a lui Vasile a Emilian Busuioc, a Eufrosinei a Calistrat Buzumală, a Aurorei lui Iostin Bliorțu, etc. etc. din comuna Balaceana, jud. Suceava, cari au fost maltrați în cel mai bărbar și mai ordinar mod și, unii plini de sânge, alții vineți de răni, așteaptă dreptate, răzbunare sau moarte;

Studențimea creștină din orașul și județul Suceava, roagă pe Domnul Ministru de Interne să vie cu un medic expert *în persoană și de urgență*, să vadă ceea ce înseamnă o maltratare canibalică, rezultat al faptelor criminale ale jandarmilor contra Românilor, după cum știm că, de altfel, se sesisează de orice caz al oricărui venetic, care țipă în toată lumea, pentru o palmă, iar bieții amărâți ai satelor înghit cu toptanul, în plină țară românească, chinuri groaznice, din mila sbirilor Măriei Sale.

Să vie, pentru ca să-i arătăm cui încredințează ordinea: unor barbari, conduși de un om ca siluitorul fetei Veronica Bliorțu din Balaceana, sublocotenentul Cernicanu Marcel, din 4 Jandarmi.

Domnule Ministru,

Pe cât de frumos Vă sună numele, tot pe atâta încredere punem în Domnia-Voastră.

Azi, când Vă doare pentru cea mai mică pricină a celui din urmă șnapan minoritar, azi, așa voim să credem noi că, mult trebuie să Vă doară, când veți auzi că doauă din mamele și surorile noastre, zac pe pat de moarte; când flăcăi crescuți ca bradul în comuna Balaceana, î-și târăie membrele sfărmate, stâlciți; negri și vineți de pe urma maltratărilor jandarmilor, pe cari, așa voim să credem, altfel doriați ca să-i cunoașteți, azi, când femeile se târăie pe brânci din cauza bestialității sbirilor, macar azi, pentru Dumnezeu, Domnule Ministru, credem și vrem să ne ascultați!!!!

Ce se petrece în comuna Balaceana, jud. Suceava, din cauza jandarmilor, merită și mila pietrelor, dacă am ajuns până acolo de plâng până și Evreii:

Domnule Ministru, auziți-ne, căci ne aude până și Dumnezeu, Domnule Ministru, dacă credeți că e în cinstea unuia, luați măsuri, ca să nu blesteme orfanii și nepoții crima ce au făcut-o jandarmii Domniei Voastre.

Evreii, pentru un caz, ar face să strige lumea toată, dar pentru cele 24 de cazuri de Români, cari abia mai pot să geamă, noi nu scoatem nici o vorbă, nu mișcăm macar un deget!

Domnule Ministru, pentru numele lui Dumnezeu, veniți la Balaceana, să vedeți ce înseamnă o monstruozitate canibalică!

Cu încredere așteptăm!

In numele studențimii creștine sucevene: *Valerian Doboș-Boca, Cenușă Grigorie.*

Scrisoarea deschisă
Majestaţei Sale Regelui Carol II.

Măria Voastră,

Cu câtă dragoste, noi cercetaşii bunelor vremi trecute, nu Vă aşteptăm în tabere, când pentru noi eraţi iubitul nostru „Alteţa Sa Regală Principele Carol"!

Cu câtă groază priveam nu de mult inundaţiile după cari, cu delirantă bucurie pentru noi, apăreaţi ca soarele mântuitor la orizontul Ţărei!...

Cu tot pe atâta încredere aşteptăm însă astăzi dela Măria Voastră... totul.

Dar, se vede că aşa a fost să fie, ca de pe urma celor mişei să sufere sărmana ţară! S'a îndârjit poporul! Cei lihniţi de foame însă au fost trimişi în cotloanele lor, să-şi lingă rănile. Dar, în bordeele lor sărace din Balaceana, a eşit gloata celor mulţi şi obidiţi şi s'au împrăştiat câteva boarfe şi sdrenţe de ale cămătarilor!!!

Şi a răbdat Dumnezu ca apoi ca o încercare, să rupă cu lanţul şi arma, frate pe frate, în bătae pentru acele câteva catrenţe murdare.

Măria Voastră,

Ce s'a petrecut la Balaceana, faţă de ţărani este o grozăvie, care scade prestigul până şi celui mai ordinar trib canibalic african.... Căci, cu patul armei, apărătoare de Neam şi Ţară s'au rupt oasele celor care mâne trebuiau să fie apărători, cu patul armei s'au adus în agonie mama şi surori de luptători, cu patul armei au fost sdrobiţi robii zilei de azi a gliei, cametei şi a celei mai marşave murdării!!

Măria Voastră,

Sunteţi departe şi Vi se şopteşte că e bine pe la noi unde e întuneric, mizerie şi scrâşnirea dinţilor.

Măria Voastră,

Să vie Domnul Ministru Vaida dela Interne să vadă abatorul jandarmilor la locul de supliciu al ţăranului român!

Să vie să vadă şi să judece punându-şi grav ochelarii pe nas, de ce zic ţăranii că pentru bani cămătăreşti, nu se aflâ pe două trupuri de femei loc liber, alb, nebătut, iar cel vânat sângele închegat pe rane să-l arunce în seama sbirilor, care ne fac neamul şi omenirea de ruşine!...

Măria Voastră,

Destul, nu mai putem răbda, veniţi la noi, căci ne sunteţi ultima scăpare, înainte de a muri, ţăranii cu blestemul pe buze asupra celor mari!!

In numele studenţimii creştine din oraşul şi judeţul Suceava:
Valerian Doboş-Boca, Cenuşă Gr.

Femeia Română

La toate popoarele dintre cele mai vechi timpuri, femeea şi-a avut o misiune sacră de împlinit.

Lor li s'a datorat în mare parte, forţa morală şi dragostea de vatra, cultul tradiţiilorpăstrător de avânt în lupte şi în apărarea moşiei strămoşeşti.

Amintirea vestalelor la Romani, caşi patroanele *cetăţii eterne*, sunt dovezile cele mai strălucite, asupra înrâuririi sufleteşti pe care le exercită superioarele virtuţi femenine în straturile sociale ale unui popor Mama Grachilor, e prototipul desăvârşit al iubirei filiale, îmbinate cu al patriei. — Şi rând pe rând fiecare naţiune din trecut s'a bucurat de jertfele şi sprijinul curat al fecioarelor, în contribuţia ce-a adus progresului şi civilizaţiei umane, — caşi naţionale.

Exemplul celebru în istoria modernă ni-l redă Franţa, care prin copila *Jeana d'Arc*, restabili pe temelii naţionale, închegarea sa — ce n'avu tărie, decât după însăşi sacrificarea vieţii acestei figuri *ilustre*. Legenda Mânăstirei „*Curtea de Argeş*", cu meşterul Manole şi femeea sa, zidită în trupul Bisericii, e o chezăşie în realitatea aspră a vieţii, că totul să clădeşte prin jertfe.

Domniţele din *istoria Românismului*, sunt icoane sfinte a tot ce-a fost iubire de ţară şi de nobleţă jertfelnică pentru familie şi neam. Eroismul ultim din răsboiul întregirii, se întrupă în glorioasele bătălii înscrise în cartea neamurilor, prin săvârşirea fecioarei noastre din Gorjul Oltenesc „*Ecaterina Theodoroiu*".

Dureros este însă s'o mărturisim, că ne aflăm umbriţi asupra acestor virtuţi feminine, din ce în ce pierdute în zilele ce le trăim acum. O luptă de întâietate pe temeiuri şubrede şi nefireşti sexului... Pe de altă parte luxul fără margine şi fugă după petreceri neterminabile...

Un vârtej ametitor de plimbări şi năzuinţi, ce produc căderi şi o totală înămolire. Iacă o mişcare naţională, ca a „*Ligii creştine*", şi la care nu vedem alipindu-se cu sufletul, femeea Română?

Unde e avalanşa formidabilă a acestui element, care să fie premergătoare în marea şi eroica bătălie pentru neam şi cruce, cum odinioară fecioarele şi femeile sfinte se alăturau cu închinare divinului *Crist* şi propagandei apostolice.

N'o zărim. Orbirea patimilor a omorât însuşirile sufleteşti. Se va înscrie în istoria de regenerare socială a epocei ce trăim, că femeea română, n'a dat obolul întreg. Nici bisericiile naţionale ce înfăţişează, o latură onorabilă n'au ţinut să activeze alături sau îndeobşte, cu organele Ligii apărării naţionale creştine, singura forţă morală dela care se aşteaptă recucerirea a tot ce s'a pierdut prin nelegiuire şi ticăloşie vinovată. E de imperioasă nevoie, ca *Mama, Soţia* şi *Sora* română, să intre în luptă pentru *Hristos, Regele* şi *Naţiunea* — alături de ostaşii naţionalişti creştini.

T. IONESCU
— Bucureşti. —